

شه هید کردنی

پیشه‌وا حوسه‌ین

رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

ناوی کتیب: شهیدکردنی پیشه‌وا حوسه‌ین ﷺ

ناوی نوسه‌ر: علی خان

نۆره و سالی چاپ: سییه‌م 1442 کۆچی

علی خان

شه‌هیدکردنی

پیشه‌وا حوسه‌ین

رَضِيَ اللهُ عَنْهُ

رونکردنه‌وهی راستیه‌کان، روشنکردنه‌وهی،

لیلیه‌کان، ره‌واندنه‌وهی شوبه‌ه‌کان

۱۴۴۲

چاپی سییه‌م

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ریخوشکار

سوپا سی خوی مهزن ده کم بهو شیوهیهی شایسته‌یه‌تی، صه‌لات
وسه‌لام له‌سه‌ر رینمونیکاری مرؤ‌قایه‌تی که موحه‌مه‌دی په‌یامبه‌ریه‌تی ﷺ،
هه‌روه‌ها له‌سه‌ر خو‌شه‌ویه‌ستان و تازیزان و سه‌رخه‌رانی په‌یامبه‌ر ﷺ، که
خیزان و خانه‌واده و هاوه‌له‌کانیه‌تی، وئه‌وانه‌شی شوینیان که‌وتون به‌چاکی،
دوای ئه‌وه:

خوینهری سه‌نگین... ئه‌م کتیبه‌ی به‌رده‌ستت چند هه‌لبزارده‌یه‌که له
کتیبی: ((ده‌میک له‌میژوی ئیسلام له‌وه‌فاتی په‌یامبه‌روه ﷺ تا کوشتنی
حوسه‌ین ﷺ))، وئه‌و پرس و باسانه‌ی تیدا ده‌ره‌ینراوه‌که په‌یوه‌سته به
کوشتنی حوسه‌ینه‌وه، پاشان ده‌ستکاری کراوه و بۆی زیاد کراوه ولیی
که‌مکراوه و له‌کاتی به‌راوردا ئه‌وه‌ت زیاتر بۆ رۆن ده‌بیته‌وه.

کتیبه‌که‌مان ناولینا: ((شه‌هیدکردنی ئیمامی حوسه‌ین رَضِيَ اللهُ عَنْهُ،
رۆنکردنه‌وه‌ی راس‌تییه‌کان و رۆشنکردنه‌وه‌ی لیلیه‌کان و ره‌واندنه‌وه‌ی
شوبه‌ه‌کان))، به‌هیوای پرکردنه‌وه‌ی ئه‌و بۆشاییه‌ی له‌م بواره‌هه‌ستی
پیده‌کریت، و بابه‌ته‌که به‌شیوازیکی زانستی نوسراوه‌جیاواز له‌زۆریه‌ی ئه‌و
کتیبانه‌ی له‌م باره‌یه‌وه نوسراون زۆرت‌ر بایه‌خ به‌وروزاندنی هه‌ست و سۆز
ده‌ده‌ن، له‌خوای به‌رز و مه‌زن ده‌پارپمه‌وه ئه‌وه‌مان فی‌ر بکات که‌سودمان پی
ده‌گه‌یه‌نیت و سودیشمان پی بگه‌یه‌نیت به‌وه‌ی که‌فی‌رمان ده‌کات.

علی خان

مزگه‌وتی قازی محمد رَحِمَهُ اللهُ

عاشورای ۱۴۳۴ کۆچی

پیشہ کی

باسی کوشتتی حوسہین، نہ یار وگروپہ لاریکان ہەر له کۆنہ وہ
قواستویانہ تہ وہ بۆ مہرامی خراپ، نہک به شوینکە وتنی بە لگہ و نوری
خوا، بە لکو بہ شوینکە وتنی ئارەزوو و ھەوا.

له کاتیکدا خوی گہورہ له زۆر شوینی قورئاندا ئامۆژگاری پیغە مبهری
خوا ﷺ دەکات، کہ شوینی ھەوا و ئارەزوو نہ کہویت، بە لکو شوینی ئەوہ
بکہویت کہ له لایەن خواوہ بۆی دادەبەزیت، تەنہا ئەوہ رپوناکی و ھیدایەتە
، ھەر رپگا و رپبازیک لەوہ لایدا تاریکی و سەرگەردانیہ.

زۆر بہ مان بیستوو مانہ کہ پیغە مبهری خوا ﷺ فەرموویەتی:
«ئوممەتە کہم دابەش دەبیته سەر حەفتا و سی بە شەوہ، ھەموویان لە ئاگر
تەنہا دانە یەکیان نہ بیته».

جا ھەر یەک لەو گروپہ لارییانہی، کہ ھەن ئەلین: ئیغە ئەو
کۆمەلە یەین کہ رزگاریان دەبیته. کہ وابوو مەرۆق چۆن ھەقە کہیان بناسیت؟
خوی گہورہ له قورئاندا فیبری ئەوہ مان دەکا کہ ھیچ شتیک بہ
بازگەشە و ئیدیعا کردن نیہ، بە لکو ئەبیت لیکۆلینەوہی لی بکریت،
لیکۆلینەوہش بریتیہ له گہران بہ دواي بہ بە لگہکاندا، کہ تا چەند دروستن
پاشان تا چەند بۆ ئەو مەبەستانە دەشین.

خوای گهوره ده فەر موئ: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِِنْ جَاءَكَ فَاسِقُ بَنِي فَتَبَيَّنُوا﴾
 الخجرات: ٦. واته: ((ئەهی ئەوانەهی باوەر تان هیئناوە، ئە گەر گوناھکارێک
 هەواییکی بۆ هیئان، ئەوا لێی بکۆلنەوه تا بۆتان روون دەبیتهوه)).

بهراستی میژووی ئومەتی ئیسلامیش توشی تی ئاخنی و شیواندن و
 تییکانی زۆر هاتوو، بههۆی ئەو کۆمەڵ و گروپانەهی که له سههره تایی
 ئیسلامهوه دروست بوون، هەر کۆمەڵه و ههولێ داوه بایهخ و گرنگی خۆی
 زیاد بکات و بهرز بکاتهوه له سههر حیسابی بهرانبهره کهی، ئەمهش
 که لێنایکی دروستکرد له میژووی گهوره کانی ئوممه ته که ماندا.

له ئێوه ئوممه تدا خهڵکانێک دهبینی سنوری شهه رعی بهرزاندوو له
 خۆ شوی ستنی که سایه تیه کاند، هه بووه هاوه لێ پایه بهرز عه لی کورپی ته بو
 تالبی ﷺ زۆر خۆ شوی ستوه، خۆ شوی ستنێک که سه ری ته واو لێتیکداوه،
 پروداو و باس و هه وایی ئاوه ای لێوه گیراوه ته وه که قبولناکری، له هه مان
 کاتیشدا هه وایی داوه له بایه خی ئەوانی تر که م بکاتهوه، و خه لکانی تر به
 ده ستدریژیکه ر بۆ سه ر مافه کانی عه لی ﷺ له قه لهم بدا، به مه سته میان
 هه م له خۆیان و هه م له عه لی کرد، ته نانه ت زیاده روویی کردن له و هاوه له
 به ریزه سه ری کیشا بۆ وه چه کانیشی، کار گه ریشه ته ئەوه ی بلین: تیمامن و
 دیاری کراون و مه عصومن، هه ر وه کو چۆن پیغه مبه ران مه عصومن علیه م
 السلام.

* ئەو ھەلىيە ﷺ ئەلى: «خەلکانىڭ بەرادەيەك خۆشيان دەۋىم تا دەيانباتە ئاگرەۋە، خەلکانىڭ كىش بەرادەيەك رقىيان لىم دەبى تا دەيانباتە ئاگرەۋە».^(۱)

* ھەرۋەھا ئەلى: «دوۋ كەس لە سەر من تيا ئە چن: كە سىكى زيادرو لى خۆشەۋىستىم، كە سىكى زيادرو لە رقى لىبوونم».^(۲)

ئەم جۆرە بىر كىرەنەۋە و شىۋە زيادە رەۋىيانەش - لەسەر راستىن بۇچون - لە دۋاى نىۋەى «سەدەى سىيەمى كۆچىەۋە» سەريان ھەلداۋە.

بەلگەيەى ئەم راستىش ئەۋەيە: ئەو رقى لىبونەى نىۋان ەلى ﷺ و ھاۋەلە بەرپىزەكان، كە باسى لىۋە دەكەن، لە ھەۋال و رپىۋايات و باسە صەحىحەكاندا شتى و نابىنن، بەلكو بە پىچەۋانەۋە، شتانى و امان بىنى، كە بەلگەن لەسەر مەزنى ئاستى خۆشۋىستىيان لە بۇ يەكتى، لەگەل بىننى چەندەھا رۋدۋاى پىرشنگدار لە خۆشەۋىستى و خۆنەۋىستى و براپەتى و دۆ ستايەتى و دلا سۆزى و ئامۆزگارى و ژن و ژنخۋازى، بە رادەيەك كە ھەر بە وىژدانىكى شەيداي راستى، ئەۋانە بىننىت، ئەو و تە ساختە و دەلەسە دۋژمناۋى و رقاۋى و بوغزاۋىيانە بە درۆ دەخاتەۋە..

(۱) أخرجه ابن أبي عاصم في (السنة) برقم (۹۸۳)، وقال العلامة الناصرالدين الألباني (إسناده صحيح على شرط الشيخين). وانظر (نهج البلاغة) (۴۶۹) (۱۰۸/۴)، و (مناقب الامام أمير المؤمنين) (محمد بن سليمان الكوفي) (۲۸۳/۲)، و (الأمالى) للطوسى (ص ۲۵۶).
(۲) المصدر السابق برقم (۹۸۴)، وقال العلامة الألباني (إسناده حسن).

لهو وینه پرشنگدارانه:

* هەر سی خەلیفه سەر راستە کە: ئەبوبە کری صیددیق، عومەری کورپی خەتتاب، عوسمانی کورپی عەففان، هانی عەلی دەدەن له بۆ خواستنی فاتیمە و بەشداریش دە کەن له ئامادە کرن و شایەتیداندا:

* عەلی عليه السلام ئەلی: « ئەبوبە کر و عومەر هاتنە لام و وتیان: بۆ نارۆی بۆ لای پەيامبەری خوا ﷺ و باسیکی فاتیمە ی لا بکە ی»^(۱).

* هەروەها ئەلی: پەيامبەری خوا ﷺ پێی وتم: « هەر ئیستا برۆ قەلغانە کەت بفرۆشە و پارە کەیم بۆ بهینە، تا پێداویستی مال بۆ (خۆت) و (فاتیمە) ئامادە بکە م».

عەلی عليه السلام ئەلی: منیش رویشتم و فرۆشتم بە عوسمانی کورپی عەففان بە چوارسەد درهەمی رەشی کۆچی.

کاتیک کە پارە کەم لیوەرگرت و ئەویش قەلغانە کە ی لیوەرگرتم.

عوسمان وتی: ئایا من بۆ تۆ له قەلغانیک زیاتر ناهینم وە تۆش بۆ من له دیرەم زیاتر ناهین؟ منیش وتم: بەلی.

ئەویش وتی: دە ئەو قەلغانە دیارییە له منەوە بۆ تۆ.

منیش قەلغانە کە و پارە کەم هینا و رویشتم بۆ لای پەيامبەری خوا ﷺ قەلغان و درهەمە کەم خستە بەردەستی و باسی ئەوە ی عوسمانم بۆ کرد

(۱) أمالي للطوسي، ص ۳۹، بحار الأنوار (۹۳/۴۳).

، ئەوئيش دوعاي خيڧرى بۆ كُرد، پاشان مشتتېكى له درهه مه كان گُرت و بانگى ئەبويه كرى كُردو داي به دهستيهوه و فهرمووى: « ئەى ئەبويه كر بهم درهه مانه ههئدى پيئداويستىي مال بۆ كچه كه م بكره»^(۱).

* عهلى رضي الله عنه ئوم كه لسومى كچى له عومهرى كورى خهتاب رضي الله عنه ماره دهكات، خوا له هه مويان رازى بى^(۲).

* عهلى رضي الله عنه مندالە كانى به ناوى براو خو شه ويسته دينيه كانيه وه ناو ده نيئت: ئەبويه كرى صديق، عومهرى كورى خه تاب، عوسمانى كورى عه عفان^(۳)، ههروهها ستايشيان دهكات:

عهلى رضي الله عنه ئەلى: « به راستى ته من هاوه لانى په يامبهرم ﷺ بينيه، ده به خوا كهستان له وان ناچن، سوئند به خوا به هوئى دونيا نه ويستيانه وه ده يانتبىنى به يانسان سهر و قژيان شيواو و توژاوى بوو، شه وانيشيان به شهو نوئژ و سوژده و راوه ستانه وه زيندو ده كرده وه، جارئك گونايان و جارئك نيو چه وانيان له زهوى دهنا [بۆ ده برىنى ملكه چى و زه لىلى بۆ خواى بهرز و پيرۆز]، كه باسى ئاخيره تيان بۆ ده كرا وه كو ته وه وابوو به سه ر زوخال [په شكۆ] هوه وه ستابن، به هوئى دريژى و زورى سوژده كانيانه وه خهويان لى نه ده كهوت، وه كو ته وهى شتتېكى رهق له نيو چاوانيان بيت و تيئيدا

(۱) كشف الغمة (۳۶۹/۱)، (بحار الأنوار) (۱۳۰/۴۳).

(۲) فروع الكافي كتاب النكاح، باب تزويج أم كلثوم (۳۴۶/۵)، و فروع الكافي كتاب الطلاق، باب المتوفى عنها زوجها (۱۲۰/۶). وقبلها البيهقي في السنن الكبرى (۶۳/۷)، مصنف عبدالرزاق (۶/۱۶۳).

(۳) أنظر كتب الأنساب كـ«عمدة الطالب» لابن عنبه، و«الأنساب» للسمعاني.

بسورپیتتهوه و نه هیلتیت بجهون و پشویهك بدهن، ههركه باسی خوا بکرایه
فرمیسك به چاوه کانیاندا دههاته خوارهوه و دهم و چاویانی تهرده کرد
ودهله رزان و دهههژان وهکو چۆن دار له رۆژی بای توند دا دهله ریتتهوه «.

عهلی مندالی ههبوو به ناوی ئه بوبه کر و عومه ر و عوسمان، ئه بوبه کر
و عوسمانی له گهلا حوسهین له رودای (طف) دا کوژران، به لام عومه ریان
تهمهنی زۆرتتر کرد^(۱).

(۱) بحار الأنوار (۷۴/۴۲)، الشجرة الزكية في الأنساب (۴۱۳).

هاوه لان هه مویان برای یهك بوون

یه کیك له گه وره ترین درۆکانی میژوو، گومانی ئه و گومان له دلانه یه که وانه زانن هاوه لانی په یامبهر ﷺ رقیان له یه کتر بووه و دوژمنایه تیان له ئاست یه کتر دا په نهان کردوو!!

ئای به راستی گومانیکگی پوچه، زۆر دووره له وهی خوی په روهر دگار له قورئاندا پروونی کردۆته وه و ده فه رمویت: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ [آل عمران: ۱۱]. واته: «به راستی ئیوه چاکترین ئومه تیکن بو خه لکی هیئرابیته دی، فرمان به چاکه ده کهن و جله وگیری له خراپه پیش ده کهن و باوه ری دامه زراو و به خوا ده هیئن». یان ئه وهی که په یامبهری خوا ﷺ ده فه رمویت: «خیر الناس قرنی»^(۱)، واته: «باشترینی خه لک، خه لکانی سه رده می من».

بیگومان میژوو موسولمانان پیویستی به نویسنه وه یه کی سه ر له نوی هه یه، به وه رگرتنی له سه رچاوه پاک و پوخته کانیه وه. به تایبه تر له و جیگایانه ی، که میژوو نوسه ناموسلمانه هه وال هه لابه سته کان نویسیویانه ته وه، له کاتی کدا ده زانین، که ئومه تی ئیسلامیمان ده و له مه ندرتین ئومه ته به ناوه رۆکی میژوو ه که ی و هه مووی به سه نه دی چه سپاو له له ناو چون پاراستوو ه.

(۱) صحیح البخاری کتاب الشهادات، باب لا یشهد علی شهادة جور اذا شهد حدیث رقم (۲۵۰۹).

ئەبیت میژوو بە وردی بخوینینهوه

ئەبیت میژوو بخوینینهوه وەك خویندنهوهی فەرمودەکانی پەيامبەر ﷺ .
جا ئەگەر ئیجمە بمانه ویت فەرمودەکانی پەيامبەر ﷺ بخوینینهوه،
دەبیت بگەرپین بەدوای چەسپاوی هەواله که، تايان پەيامبەری خواوه
هەوالی وا چەسپاوه یا نه؟

هەرگیزیش ناتوانین راستی و چەسپاوی فەرمودەکانی پەيامبەر ﷺ له
هەلبەستە و بچ بئاغەکان جیا بکەینهوه، هەتا تەماشای سەنەد و دەقی
هەواله که نه کهین. چونکه زانایان گرنگی زۆریان بە فەرمودە و
هەوالخوانەکانی داوه و بەدوای فەرمودەکانیاندا رۆیشتوون و پالوتوویانە،
دوايش برپاریان له سەری داوه و صەحیح و ضعیفیان له یه کتر جیاکردۆتهوه،
تا لێرەشەوه فەرمودەکانیان لەو شتانه پاککردۆتهوه که بە درۆوه یان بەهەر
شیوازیکی تر خراوهته سەری.

بەلام میژوو جیاوازه له فەرمودە، دەبینین زۆریک له ریوايه ته کانی
میژوو سەنەدی هەر نیه، جاری واش ههیه سەنەدی ههیه، بەلام هیچ کام
لەو راویانەهی که له ناو ریوايه کهدا هەن ژیاژنا مه یان دیار نیه، هیچ
یه کیکیش لەزانایان نابینین به باشی یان به خراپی، به مەدح و یان بەزەم
(جرح و تعدیل) با سیانی کردبیت، جا لەم حالهته شدا برپاردان له سەر ئەو
ریوايه ته قورسه، چونکه حال و باری هەندیک له پیاوانی سەنەده که نادیارن.

بهیعت دهری به یهزیدی کوری موعاویه :

له سالی په نجا و شه شی کۆ چی دا، موعاویه بریاریدا خه لکی دواى خۆی بهیعت بدن به یهزیدی کوری، ئا لیره دا موعاویه له رپچکه ی تهوانه ی پیش خۆی لایدا، چونکه په یامبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کاره که ی هه روا هیشته وه یا ته بوبه کری دانا، پاشان ته بوبه کر هاتوو و عومهری دهست نیشان کرد، دواى تهو عومهر هات و شهش که سی دهست نیشان کرد و به لام سه عیدی کوری زهیدی لیدهر کردن چونکه کوری مامی خۆی بوو، له گه ل عه بدوللای کوری دا، دواى تهویش عوسمان هات و که سی دیاری نه کرد، ئینجا عه لی هات، تهویش دیسانه وه که سی دهست نیشان نه کرد، حه سه نیش وازی لی هیئا بو موعاویه.

بویه به موعاویه یان ووت: یان تهو هتا وازی لی بینه، وه کو چۆن په یامبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کردی، یان تهو هتا وه که ته بو بکری صدیق بکه و که سییک دابنی که خزمی خۆت نه بی، یان وه که عومهر بکه؛ کاره که ی دایه ده ست شهش که سه وه خزمی خۆی نه بوون، یان تهو هتا وازی بینه با موسلمانان خۆیان یه کییک هه لبتیرن، به لام موعاویه رازی نه بوو ئیلا هه ر ده بیته دواى خۆی (یهزید) ی کوری جینشین بیته^(۱).

پی ته چی لایه نه چاکه که ی هه لته بژارد بی، له ترسی تهو شه ر و ناشوبه ی له که له شورادا ده که وته وه، گوپرایه لی و ئاسایش و سه قامگیریشی له و لایه نه دا ده بینیه وه که یهزیدی کوری تییدا بووه^(۲) ته مه ته گه ر واش بی هه ر راست نییه، به لکو هه ق له شورادایه.

(۱) رواه خلیفه بن خیاط في طبقاته (ص ۵۲)، من طریق جویریة بنت أسماء عن أشیاخ أهل المدینة.

(۲) أنظر: (مقدمة ابن خلدون) فصل في ولاية العهد (ص ۱۶۶).

هه ئۆیستی ئەهلی سوننهت و جماعهت له بهرامبهه به یعه تدان

به یه زیدی کوری موعاویه :

ئەهلی سوننه و جماعه ئەلین: به یعه ته که دروسته، به لام ئەم به یعه ته
عه بیدار ده کهن به هۆی ئەم دوو شته وه:

یه کهم: ئەلین ئەمه شتیکی تازه بو، که خیلافهتی داوه ته کوره کهی
خۆی، وه کو ئەوهی ئیتر خیلافهت بیته به ویراسهت، ئەمه دواي ئەوهی به
شورا یا دهستنیشان کردنی جگه له خزم بووه، ئەهی چ جای ئەوهی نزیکیکت
بی و کورپیکی پراسهته و خۆی خۆتیش بی، له م پوانگه یه وه ئەم مه بده ته
په دکرایه وه به بی له بهر چا و گرتنی که سه که، ئەوان ئەو مه بده ته بیان پهت
کرده وه کهوا کاره که بیته ویراسهت.

دووه م: خه لکی له (یه زید) شیاوتر هه بوون بو خیلافهت، وه کو ئین
عومه ر و ئین زوبهیر و ئین عه بباس و حوسهین، جگه له مانهش هی تر زۆرن.

سه بارهت به دید و بوچونی موبته دیعه کان، ئەوان وا ده بینن که
ئیمامهت و خیلافهت ته نها له عه لی و کوره کانیدا ده بیته، هه ریویه ئەوان
به یعه ته کهی یه زید به ته نها عه بیدار ناکهن، به لکو هه موو به یعه تییک
په تده که نه وه که نه دریت به عه لی و کوره کانی، هه ر له سه ر ئەو ئە سا سه ش
ئەوان به یعه ته کهی ئەبویه کر و عومه ر و عوسمان و موعاویه هه ر هه موویان
به نادره ست ده زانن، به بی له بهر چا و گرتنی به یعه تده ره که. چونکه ئەوان ئەلین
خیلافهت و ئیمامهت دیاریکراوه بو عه لی و کوره کانی هه تا پۆژی قیامهت.

نایا یهزید شیواو بووه بوخیلافه ت؟

ئین که سیر چیرۆکی عهبدو لای کوری موتیع و هاوه له کانی دهگیریتته وه که رۆیشتوون بۆ لای موحه ممدی کوری حه نه فیه - که کوری عه لی کوری ئه بو تالبه و برای حه سه ن و حو سه یینه له باوکه وه -، ویستویانه رازی بکه ن بۆ لابرندی یهزید، ئه ویش قایل نه بووه، ئین موتیع وتی: یهزیدی کوری موعاویه مهی ده خواوه ته وه و نویتژ ناکات.

موحه ممدیش وتی: من ئه وه م لی نه بینیه که ئیه باسی ده که ن، ئه من رۆیشتومه ته لای و ماومه ته وه، بهرده وامه له سه ر نویتژ کردن، هه ولی خیر و چاکه ی ده دا، پرسیماری فیهی ده کرد و سوننه ته کانی جی به جی ده کرد.

وتیان: ئه وه له بهر تو خوی وا ده ر خستوه.

موحه ممدی کوری حه نه فیهش وتی: با شه چی من تر ساندی و هیوای چی لینکردوم؟ ئیه هه رگیز ئه وانه تان لئی بینیه که باسی لیه ده که ن؟ ئه گه ر ئه و کارانه ی به پیش چاوی ئیه وه کردیت، ئه و بیگومان ئیه وش شه ریکی وین، ئه گه ریش ئه وانه تان لی نه بینیه ئه و بۆ تان حه لال نییه شایه تی له سه ر شتیک بدن که نازانن و نه تان بینیه.

ئه وانیش وتیان: ئه وه لای ئیمه ره وایه، گه ر چی نه شمان بینیه.

موحه ممدی کوری حه نه فیه وتی: خوا ئه مه به شایه تی قبول ناکات، ئینجا ئه و فه رمایشته ی پهروه ردگاری بۆ خویندنه وه که ده فه رموی: ﴿إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ { الزخرف: ۸۶ }.

جا ئەو فاسیقیەى دراوہتہ پال یەزید وەك مەى خواردنەوہ و یاریکردنى
لەگەڵ مەیمون و خراپەكارى و.. ھتد، ھیچیان بەسەنەدىكى صەحیح لیئوہى
سابت نەبوون، بۆیە پروا بەمە ناكړى و ئەسل باشییە، ئیتر خوا زانا و
شارەزاترە بە حالى یەزید، ئەمەش بەلای ئیئمەوہ گرنگ نییە، ئەوہ لە
بەینى خۆى و خواى خۆى داىە.

گریمان مەسەلەكە ئاواھاش بوى، خو فاسقیئتى ئیمامیش خروج
لیكردنى واجب ناكات ئا بەو شیئوہیەى كە رویداوہ، وەك دواچار باسى لیئوہ
دەكەین.

بەیعەت دەدریئ بە یەزید و حوسەینیش رەدى دەكاتەوہ

ئەوہبو لە سالى ۶۰ى كوچى و لە تەمەنى ۳۴ سالیئا بەیعەت درا بە
یەزیدى كورپى موعاویە، بەلام حوسەینى كورپى عەلى و عەبدووللای كورپى
زوبەیر بەیعەتیان پینەدا، كاتیک داوايان لیكرا بەیعەت بدەن، عەبدووللای
كورپى زوبەیر وتى: ئەم شەو بیرىكى لیئدەكەمەوہ و بەیانى راي خوتمان پى
ئەلیم، وتیان: باشە، ئیتر ھەر كە شەو داھات لە مەدینەوہ بەرەو مەككە
ھەلھات و بەیعەتى نەدا.

كاتیک ھاتن بو لای حوسەینى كورپى عەلى، وتیان: بەیعەت بدە.

وتى: من بە نہیئى بەیعەت نادەم، بەلكو بە ئا شكرا و بە پیش چاوى
خەلكیەوہ بەیعەت ئەدەم.

وتیان: باشه، ئەویش ھەر که شهو هات، به دواى عهبدوئلاى كورپى
زوبهیرهوه ههلهات.

خه لکی عیراق نامه بو حوسهین دهنیرن :

گهیشته خه لکی عیراق که حوسهین بهیعهتی به یهزیدی كورپى
موعاویه نه داوه، ئە مانیش یهزیدی كورپى موعاویه یان ناوئیت، به لکو
معاویه شیان ناوئیت، تهنه عهلی و كوره كانی نه بیئت - پرهزای خوایان لی بیئت -
که سیان ناوئیت، ئەوه بوو ھەر ھه موویان نامه یان ده نارد بو حوسهینی كورپى
عهلی و تییدا دهیان نوسی: ئیمه بهیعه تمان به تو داوه و تو نه بیئت که سمان
ناوئیت و بهیعهتی یهزیدیش له گهردنمان نه ما بهیعه ته که مان بو تو یه، ئیتر
نوسراو و نامه کان ئەوه نده زور بوون گهیشتنه زیاتر له پینج سه د نامه، ھەر
هه مووی له خه لکی کوفه وه ده هات و داویان لی ده کرد بیئت بو لایان.

حوسهین موسلیمی كورپى عه قیل ده نیرئیت :

بو ئەو مهبه سته حوسهینی كورپى عهلی، ئاموزاکه ی خوئی: موسلیمی
كورپى عه قیلی كورپى ئە بوتالبی نارد بو هیئنانی هه وال و پاستی و پروونی
مه سه له که، که موسلیمی كورپى عه قیل گهیشته کوفه دهستی کرد به
پرسیار کردن، بوی دهر که وت خه لکی یهزیدیان ناوی و حوسهینی كورپى
عه لیان ده وئیت، دواپی له ماله که ی هانیئتی كورپى عوروه دا مایه وه، ئیتر
خه لك كۆمه ل كۆمه ل و تاك تاك ده هاتن و بهیعه تیان ده دا به موسلیمی

کوری عقیل له جیاتی حوسهینی کوری عهلی رهزای خوا له هه موویان بیټ.

له وکاته دا نوعمانی کورپی به شیر ته میری کوفه بوو، هه رکه هه واله که ی پیگه یشت، وا مو سلیمی کورپی عقیل له بن ده ستیانه و خه لک دین و له جیاتی حوسهین به یعه تی پی ده دن، وای پی شاندا که هیچی نه بیستوو و په ی به و با سه نه بردوو، کار گه یشته ته وهی هه ندیک له دور و ده سته که ی چوون بۆلای یه زید و هه واله که یان پید، که خه لک به یعه ت ده دن به موسلیم و نوعمانی کورپی به شیریش خۆی که ر کردوو.

عوبه یدوللای کورپی زیاد ده کریت به نه میری کوفه :

به وهۆیه وه یه زید فه رمانی دا نوعمانی کورپی به شیر له سه ر کار لابریت و عوبه یدوللای زیاد ی کرد به نه میری کوفه، خۆی ته میری به سه ره بوو کوفه شی خسته پالی تا ته م کیشه یه چاره سه ر بکات، ته وه بوو عوبه یدوللای کورپی زیاد له شه ودا گه یشته کوفه و دم و چاری هه لپیچابوو، هه ر که به لای خه لکیکدا تیده په ری و سه لامی لیده کردن ده یانوت: وعلیک السلام، ته ی کچه زا که ی په یامبه ری خوا صلی الله علیه و آله، وایان ده زانی حوسهینه و به نه یینی و دم هه لپیچراوی هاتوو، ئیتر عوبه یدوللای کورپی زیاد زانی مه سه له که جدیه و خه لکیش چاره ری حوسهینی کورپی عهلی ده کن، گه رایه وه کۆشکه که ی، خزمه تکاریکی خۆی نارد به لکو هه والیکی مه سه له که بیینی و بزانی سه ر مه سه له که کی به ریوه ی ده با؟

ئەویش رۆیشت بەو پێیەى كە ئەم پیاوێ لە ناوچەى ((حمص))—هەوێ هاتووێ و سێ هەزار دینارى پێیە بۆ یارمەتیدانى حوسەین عليه السلام، ئا بەو شیۆهێ دەستى كەرد بە پرسىيار كەردن تا مائەكەى هانىئى كورپى عوروهیان پێشاندا، كە چووێ ژورە مو سلىمى كورپى عەقىلى بىنى و بەیعهتى پێدا و سێ هەزار دینارهكەشى پێدا، بەو شیۆهێ چەند رۆژێك سەردانى كەردن هەتا بە تەواوى زانى چىيان بە دەستهوهیە، پاشان گەراپهوه لای عوبەیدوللاى كورپى زیاد و دەنگ و باسهكەى بۆ گێراپهوه.

دەرچوونى حوسەین عليه السلام بۆ كوفه :

دواى سەقامگىر بوونى بارودۆخەكە و بەیعهتدانى خەلكىكى زۆر بە موسلىمى كورپى عەقىل، ناردى بە دواى حوسەیندا كە بەرپى بكەوێ كاروبارهكە ئاماده باشە، ئەوهبوو حوسەینى كورپى عەلى عليه السلام لە رۆژى تەرویهدا دەر چوو بەرۆه و كوفه، عوبەیدوللاش بەو كارەى مو سلىمى كورپى عەقىلى زانى بوو بۆیە گوتى: هانىئى كورپى عوروهم بۆ بىنن، ئەوانیش هینایان و پرسىيارى لىكەرد:

موسلىمى كورپى عەقىل لە كوئیه؟ وتى: نازانم.

ئەویش بانگى (مەعقل)ى خزمەتكارى هانىئى كەرد، كە هاتە ژورەو، پێى وت: ئەمە دەناسى؟ وتى: بەلى، كە ناسیهوه پە شىمان بوويهوه و زانى مەسهلهكە فىللى عوبەیدوللاى كورپى زیاد بوو، عوبەیدوللاى كورپى زیاد پێى وت: موسلىمى كورپى عەقىل لە كوئیه؟!

وتی: بهو خوايه نه گهر له ژیر پیکانم بیت بهرزی ناکه مهوه، که وای ووت عوبهیدوللای کورپی زیاد پیای کیشا و فرمانی دا زیندانی بکری.

خه لکی کوفه پشتی موسلیمی کورپی عه قیل بهر ددهدن

که هه واله که گه شسته موسلیمی کورپی عه قیل، به چوار هزار سهربازوه له گه ل خه لکی کوفه دا دهوری کوشکه که ی عوبهیدوللایاندا، جا له وکاته دا عوبهیدوللای زوریک دهم سپیه کانی کوفه ی له لایبو، بویه پیی ووتن: نهو خه لکه له موسلیمی کورپی عه قیل پاشگهز بکه نهوه، به لینی پاره و پولیشی پیدان و هه ره شه ی سوپای شامی لیکردن، نهوه بوو نهو دهم سپیانه ده ستیان کرد به هه لگه رانه وه و پاشگهز کردنه وه ی خه لک، تیر هه ر دایکه و ده هات و کورپه که ی خوی نه برده وه، هه ر پیای و ده هات و براهی خوی نه برده وه، هه ر سه رۆک خیله و ده هات و خه لکی پاشگهز ده کرده وه، تا وای لیها ت له کوی چوار هزار که له گه لی بوون، ته نها سی که س مایه وه ! ته نانه ت خوری نهو رۆژه تاوا نه بوو موسلیمی کورپی عه قیل ته نیا که وت، خه لک هه مووی رایکرد، وای لیها ت به ناو کۆلانه کانی کوفه دا ده رۆیشته نه یده زانی بو کوی بروات، تا دای له ده رگای مالی ئافره تیگ له خیللی (کینده) و پیی وت: تاوم ده وی؟ نه ویش پیی سه یر بوو، وتی: تو کیی؟ وتی: من موسلیمی کورپی عه قیل، هه وال و سه ربورده ی خوی بو گیرایه وه، که خه لک لیی هه لگه رانه ته وه و سه ریان نه خسته وه و پشتیان دا وه ته تاوه و حوسه ینیش وا له هاتننه، چونکه نه نار دبو یه شوینییه که بکه ویته ری،

ژنه که بردیه ماله وه و خانوویه کی چه پیمان هه بوو له وئی دانا و ئاوی بو هیئنا، به لام کوره کهی هه سستا و ئیخباری کرد، شوینه کهی ووت به عوبه یدوللای کوری زیاد، ئه ویش هه فتا پیای بوئارد و دهوری ماله که یان گرت، هه ندیک شه ری له گه ل کردن به لام دوا جار-دوای ئه وهی په یانی نه کو شتنی لیوه رگرتن خوی دا به ده سته وه بردیان بو کو شکی ئه میر-، که رۆیشته ژوره وه، عوبه یدوللای کوری زیاد هوکاری ئه م کاره ی لیپرسی؟

وتی: به یعه تیک له گه ردنماندایه بو حوسه یینی کوری عه لی. ئه ویش وتی: بو مه گه ر به یعه تیکی به زید له گه ردنتدا نییه؟ پاشان وتی: ده تکوژم.

موسلیم وتی: ریگه به ده با وه سیه ت بکه م. وتی: با شه وه سیه ت بکه، چاوی گیپرا، عومه ری کوری سه عدی کوری ئه بی وه قاصی بیینی، پیی وت: تو نزیکترین که سی منی که به خز مایه تی به من ده گه ی وه ره با وه سیه تیکت بو بکه م، بردیه سو چیکی ژوره که وه و پیی ووت که: که سیک بنیریت بولای حوسه یین به لکو بگه ریته وه، عومه ری کوری سه عدیش راسته و خو پیایوکی نارد که به حوسه یین رابگه یه نیت کار له کار ترازاوه و خه لکی کوفه فیلیان لی کردوه.

موسلیم له و کاته دا ووته به نرخه به ناوبانگه کهی خوی ووت: (به خاوخیژانته وه بگه ریوه، خه لکی کوفه فریوت نه دن، له راستیدا خه لکی کوفه درویان له گه ل تو وله گه ل منیش کرد، درۆنیش خاوه ن قسه ی خوی نییه.)

له رۆژی عه‌ره‌فه موسلیمی کورپی عه‌قیل کوژرا، حوسه‌ینیش له رۆژی ته‌روه‌دا که‌وتبووه‌ رپی، که ده‌کاته رۆژیک پیش کوشتنی موسلیمی کورپی عه‌قیل.

به‌ره‌ه‌ئستی هاوه‌لان له ده‌رچوونه‌که‌ی حوسه‌ین :

زۆرینک له هاوه‌لان هه‌ولیاندا نه‌هیلن حوسه‌ینی کورپی عه‌لی بروات، له‌وا نه: عه‌ بدوللای کورپی عومهر، و عه‌ بدوللای کورپی عه‌بباس، و عه‌ بدوللای کورپی عه‌میری کورپی عاص، و ئه‌بو سه‌عه‌یدی خودری، و عه‌ بدوللای کورپی زوبه‌یر، و موحه‌مه‌دی کورپی حه‌ نه‌فیه‌ی برای، هه‌موو ئه‌مانه‌ که زانیان حوسه‌ین نیازی کوفه‌ی هه‌یه‌ ریگریان لیکرد، ئه‌مه‌ش ووته‌ی هه‌ندیکیانه :

١. عه‌ بدوللای کورپی عه‌بباس:

که حوسه‌ین ویستی بروات، عه‌ بدوللای کورپی عه‌بباس پیی وت: له‌به‌ر ئه‌وه‌ نه‌بیته‌ خه‌لک گالته‌مان پی بکات، به‌ توندی ده‌مگرتی و نه‌مه‌هیه‌شت برۆی.

٢. ئیین عومهر:

شه‌عبی ده‌لی: ئیین عومهر له‌ مه‌که‌دا بوو هه‌والی پیگه‌یشت که‌وا حوسه‌ین وا به‌ره‌و عی‌راق رۆیشته‌وه، به‌ دووری سی رۆژه‌ رپوه‌ خو‌ی گه‌یانه‌ حوسه‌ین، وتی: ئبو کوی ته‌شریف ئه‌به‌ی؟

ئەوېش وتى: بەرەو عىپراق، پاشان نامەكانى خەلكى عىپراقى پېشاندا و
وتى: ئەوہ نامە و بەيعة تەكانيانە - فريويان دابوو رەزاي خواى لىبى- . ئىبن
عومەر وتى: مەرۆ، حوسەين قايل نەبوو.

پاشان وتى: دەى فەرمودەيەكت بۆ دەگىر مەوہ، جوبرەئيل ھاتە لاي
پەيامبەر ﷺ سەرپ شكى كرد لە نيوان دونيا و ئاخيرەت، پەيامبەرى خوا
ﷺ ئاخيرەتى ھەلبژارد و دونياى نەويست، تۆش پارچە گوشتىكى لەو
(إنك بضعة منه)، دە بەخوا ھەرگيز كەستان ئەم كارە ناگرىتە دەست،
خواى گەورەش ئەم كارەى لى لانەداون مەگەر بۆ خىرى خۆتان نەبى، بەلام
ھەر ئامادە نەبوو بگەرپتەوہ، عەبدوئالا دەستى كرده مى و گريا و پىي
وت: (أستودعك الله من قتيل).

۳. عەبدوئالاي كورپى زوبەير:

بە حوسەينى وت: بۆ كوى تەشريف تەبەى؟ دەرۆى بۆلاى خەلكانىك
باوكتيان كوشت و دايان لە براكەت ! مەرۆ، بەلام حوسەين قايل نەبوو.

۴. ئەبو سەئىدى خودرى:

وتى: ئەى ئەبو سەئىدى خودرى! ئەم دەستى دەستوتى،
لە را ستيدا پىم گەيشتووہ كەوا خەلكانىك لە سەرخەرانى خۆتان لە كوفە
داوات لىدەكەن برۆى بۆلايان، نەكەى برۆى، چونكە گويم لە بابت بوو لە
بارەى كوفەوہ دەيوت: بەخوا بىزارم لىيان و رقم لىيانە، ئەوانيش لە من
بىزارن و رقيان لىمە و ھەرگيز وەفايان لى نابىنى وە ھەركەس بەوان بباتەوہ

ئەوا بەشئىكى دۆراوى بردۆتەو، بەخو نە عەزمىيان ھەيە لە کاروباردا، نە
ئارام دەگرن لەژىر شمشىردا.

✽ ھەروەھا لەو کەسانەى کە بە حوسەينيان ووت نەپروا بۆ کوفە، لە
غەيرە صەحابە:

فەرەزدەقى شاعىر، دواى ئەوەى حوسەين کەوتە رى گەيشتە
فەرەزدەقى شاعىر، پى و ت: لە کوپۆە؟ ئەوئش و تى: لە عىراقەو، و تى:
ئەى دەنگ و باسى خەلکى عىراق چۆنە؟

وتى: دلپان لە گەل تۆيە و شىرەکانيان لە گەل بەنى ئوممەييە، بەمەئش
پازى نەبوو و تى: خوا پشت و پەنايە.

حوسەين دەگاتە قادسيە:

ھەوائى موسلىمى كورپى عەقىل لە رىگەى ئەو نىردراوہى كە عومەرى
كورپى سەعد ناردبووى گەيشتە حوسەين، حوسەين وىستى بگەپتەو،
پرسىكى بە كورپەكانى موسلىمى كورپى عەقىل كرد، ئەوان وتيان: نە بەخو
ناگەپتەو ھەتا تۆلەى باوكمان نەكەينەو، حوسەينئش ھاتە سەر رەئى
ئەوان، عوبەيدوللاى كورپى زياد دواى ئەوہى بەدەر چوونى حوسەينى زانى،
فەرمانيدا بە حورپى كورپى يەزىدى تەمىمى كە لە پىشەو بە ھزار
سەربازەو بروت رىگە بە حوسەين بگريت، ئەوہوو لە نزيك قادسيە
گەيشتە حوسەين.

حور پیی وت: بهرهو کوی تھی کچهزاکھی په یامبهری خوا؟!

وتی: بهرهو عیراق.

تهویش وتی: کهواته بگهړپوه و باخوا به تو گیرودهم نه کات، بگهړپوه
بو تھو شوینھی لیوهی هاتووی، یان برؤ بو شام بؤلای یهزید، بهس بهرهو
کوفه مهیه.

حوسهین قایل نه بوو و دهستی کرد به رؤیشتن بهرهو عیراق، حورپی
کورپی یهزیدیش دههاته پیشیهوه و ری پی نه ده دا.

حوسهین پیی وت: لیم دورکهوه له بار دایکت چی.

حورپی کورپی یهزید وتی: دهی سویند به خوا ههر عهره بیکی تر تھو
قسه یه ی بگردایه، تۆلم له خوپی و دایکیشی ده کردهوه، بهس چی بلیم
دایکت گه وره ی ئافره تانی دونیا یه.

حوسهین دهگاته کهربه لا:

حوسهین له شوینیک وهستا پیی دهگوترا کهربه لا (کربلاء).

پرسیاری کرد تهم شوینه ناوی چی یه؟ وتیان: کربلاء.

وتی: کرب و بلاء، سه خله تی و مهینه تی.

کاتیک سوپاکهی عومهری کورپی سه عد گه یشت که ژماره یان چوار
هزار سه باز ده بوو، قسه ی له گه ل حوسهیندا کرد و پیی ووت که له گه لیدا

بروات بۆ عىراق لاي عوبەيدوللاي كورپى زياد، رازى نەبوو. بەلام كە بىنى مەسەلەكە جىددىيە، بە عومەرى كورپى سەعدى وت: من سەرپىشكت دەكەم لە نيوان سى شتدا، يەككىيان لە بۆ خۆت ھەلبىزىرە. وتى: چىيە؟

وتى: يان ئەو ھەتتا رىنگەم بەدى بگەرېمەو، يان ئەرۆم بۆ سىنورىك لەو سىنورانەى موسلمانان بۆ خۆم جىھاد دەكەم، يان ئەرۆم بۆلاى يەزىد لە شامدا و دەستم دەخەمە نىو دەستى. عومەرى كورپى سەعد وتى: باشە تۆ يەككىك بىزىرە بۆلاى يەزىد، منىش يەككىك دەنىرم بۆلاى عوبەيدوللاي كورپى زياد، تا بزىن چى ئەبىت، حوسەين كەسى نەنارد، بەلام عومەرى كورپى سەعد نىردراوئىكى نارد بۆلاى عوبەيدوللاي كورپى زياد.

نىردراوھەكە گەشىت و حال و مەسەلەكەى بۆ باسكرد، كە حوسەين دەلى: لە نيوان ئەم سى شتەدا سەرپىشكتان دەكەم، ئىبن زياد رازى بوو بە ھەركام لەوانەى حوسەين ھەلى دەبىزىت، بەلام لەلاى عوبەيدوللاي كورپى زياد پىاوئىك ھەبوو بەناوى (شەمرى كورپى زىلجەو شەن)، كە يەككىك بوو لە دار و دەستەكانى ئىبن زياد، ئەو وتى: نە بەخوشتى و نابى، ئىلا ئەبى بە حوكمى تۆ رازى بى. عوبەيدوللا بەم قسەيەى فرىوى خوارد و وتى: بەلى، ئەبىت بە حوكمى من رازى بىت.

ئەو ھەبوو عوبەيدوللاي كورپى زياد ھەستا بەناردنى شەمرى كورپى زىلجەوشەن و پىي وت: بۆر ھەتا رازى دەكەيت بە حوكمى من، ئەگەر عومەرى كورپى سەعد بەمە رازى بوو باشە.

وه گه رنا نه وه تو له جيگه ي نه وه ده بيته سه ر کرده ي سوپا .

جا ئين زياد، عومهر ي کور ي سه عد ي به چوار هزار سه ر ياز وه ئاماده کرد بوو بو رويشتن بو ناوچه ي (ره ي) و پي و ت: مه سه له که ي حوسه ين ته واو بکه و پاشان له ويپوه برؤ بو ره ي، به ئينيش ي پي دابوو بيکا به والي ره ي.

شه مري کور ي زيلجه وشه ن که وته ري، هه واله که گه يشته حوسه ين، که هه ر ته بيته به حوکم ي عوبه يدوللا ي کور ي زياد راز ي بيته، به رپه چي دايه وه و وتي: (نه خير به خوا هه رگيز به حوکم ي عوبه يدوللا ي کور ي زياد راز ي نايم).

حوسه ين ئاموزگاري سوپاي کوفه دهکا و خويان بير دينيته وه:

ژماره ي نه وانه ي له گه ل حوسه ين دا بوون هه فتا و دوو سوار بوون و سوپاي کوفه ش پينج هزار ده بوون، که هه ر دوولا به رانبه ر يه ک راوه ستان، حوسه يني کور ي عه لي وتي: به خو تانا بچنه وه و موحا سه به يه کي نه فسي خو تان بکه ن، ده کري خه لکان ي وه ک ئيوه له گه ل نه مسالي مندا بجه نگی؟ من کچه زاي په يامبه ره که تانم، له کاتيکدا ئيستا هه موو سه ر زه ي کچه زاي په يامبه ريکي تي دا نييه جگه له من نه بي، په يامبه ري خوا صلى الله عليه وسلم به من و براکه مي فه رموو: (نم دووانه گه وره ي گه نجاني به هه شتن).

ئيتر به رده وام هه ر هاني ده دان که واز له عوبه يدوللا ي کور ي زياد دينن و بيته پال وي، نه وه بوو سي که سسيان دايانه پال حوسه ين له وانه هه رپري کور ي يه زيدي ته مي مي سه ر کرده ي پيشه کي سوپا که ي عوبه يدوللا ي کور ي

زیاد. به هرچی کوری یه زیدیان وت: تو وه کو سه رکرده ی پیشه کی سوپاکه
له گه لمان هاتی، ئیستا ده رۆیتته پال حوسهین؟!!

ئه ویش وتی: تیا به چن، سویند به خوا ئه من نه ف سی خۆم سه رپ شک
ده کم له نیوان به هه شت و دۆزه خدا، ده ی به خوا هیچ شتیک به سه ر
به هه شتدا هه لئا بۆ ئیرم، ئه گه ر له ت له ت بکریم و بسوتینریم.

دوای ئه وه له رۆژی پینج شه مه هه ردوو نوێژی نیوه رۆ و عه سری
به جیهینا، پیش نوێژی بۆ هه ردوو لا کرد، هه م به سوپاکه ی عوبه یدوللای
کوری زیاد، هه م به وانه ی له گه لیدا بوون، له پیشدا پیی ووتن: خۆتان
به ر نوێژی بۆ خۆتان بکه ن و ئیمه ش بۆ خۆمان. وتیان: نابێ، ئیمه ش نوێژ له
دوای تووه ده کهین، ئیتر نوێژی نیوه رۆ و عه سریان له دوای حوسهینه وه کرد،
که نزیکه ئیواره بوویه وه به سواره کانیانه وه هاتنه پیشه وه، حوسهین
هه ندیکیش خه وتبوو هه رکه بینیا نی وتی: ئه مه چی یه؟ وتیان: قوربان بۆ
پیشه وه دین، وتی: برۆن قسه یان له گه ل بکه ن، بزانه چیا ن ده ی؟

بیست سوار رۆیشتن، له نیوانیا ندا عه ببا سی کوری عه لی کوری ئه بو
تالبی برای حوسهینیا ن تیدا بو، قسه یان له گه ل کردن و پرسیا ریا ن لی کردن؟
ئه وانیش وتیان: یان ئه وه تا به حوکمی عوبه یدوللای کوری زیاد رازی ده بی
یا ن بجه نگی.

وتیان: با بلین به ئه بو عه بدوللا، گه رانه وه بۆلای حوسهین رضی الله عنه و
پیا ن ووت، وتی: ئه م شه و سه برمان لی بگرن سبه ی هه وائتا ن ده ده ی نی، با

نوئیز بکه م، حەزم لە نوئیزکردنە بۆ پەرەرد گاری پاک و پیرۆزم، ئیتر ئەو شەو هەتا بەیان هەر خەریک نوئیز و استغفار و دوعاکردن بوو، ئەو و ئەوانەشی لە گەلیدا بوون -پەزای خوا لە هەموویان بێ-.

شەر لە نیوان هەردولا رو دەدات

لە بەرە بەیانی رۆژی هەینیدا دواى ئەوێ حوسەین پازی نەبوو بێتە دیلی ژێر دەستی عوبەیدوللای کورپی زیاد، جەنگ لە نیوان هەردوو لادا دەستی پیکرد، هەر دوو تاکە هاوسەنگ نەبوون، بۆیە هەرکە هاوئەکانی حوسەین زانیان توانای ئەم سوپایەیان نییە، هەموو خەمیکیان بوو پاراستنی حوسەین رضی اللہ عنہ، ئەو بوو یەک لە دواى یەک لە دەور دەستی دەکوژان، هەتا کەسیان نەمایەو جگە لە حوسەینی کورپی عەلی خۆی نەبیت رضی اللہ عنہ. عەلی کورپشی نەخۆش بوو.

دواى ئەو حوسەین بە درێژایی ئەو رۆژە هەروا مایەو، کەس نەیدەوێرا پڕواتە پێشەو بە شکو بگەریتەو، کەس نەیدەویست بێتە هۆی کوشتنی، ئەمە هەر بەردەام بوو، هەتا شەمەری کورپی زیلجەوشەن هات و هاواری کرد تیاچن، لەبار دایکی خۆتان چن، دەوری دەن و بیکوژن، ئەوانیش هاتن و دەوریان گرت، حوسەینیش زۆر بە جوامیرانە بە شمشیرە کەیهو بە نیوانیاندا دەرۆیشت، زۆریکی لییان کوشت، وەکو شیر بوو، بەلام زۆری لە زیرەکی دەباتەو.

شەمر ھاواری تێکردن: تیا بچن ئەوێ چاوەروانی چین؟! پەلاماری
 بدەن. ئەوانیش چوونە پێشەوێ بووی و کوشتیان. جا ئەوێ کە حەسەنی
 کورپی عەلی کوشت و دەستی راستەوخۆی تیا هەبوو: سینانی کورپی
 ئەنە سی نەخعی بوو، سەری لە لا شەمی کردەو، هەندیکیش دەلێن: شەمر
 بوو، خوا روویان رەشکا.

دوای ئەوێ کوزرا سەریان برد بۆ عوبەیدوللای کورپی زیاد لە کوفە،
 عوبەیدوللای بەو چوکلەیی کە بە دەستیەو بوو پیاوی دەکیشا و دەبخستە نیو
 لوتیەو، ئەو بوو ئەنە سی کورپی مالک هەستا و وتی: بە خوا خراپت لەگەڵ
 دەکەم، ئەمن پەيامبەری خوام بینی ﷺ ماچی شوینی چوکلەکەیی تووی
 دەکرد^(۱).

ئێبراهیمی نەخعی ئەلی: ئەگەر لە بکوژانی حوسەین ببوایەم و پا شان
 بخرایەم بەهەشتەو رووم نەدەهات بە لای پەيامبەری خوادا ﷺ پرۆم و
 بمبێت^(۲).

کێ ئە خانەوادەکەیی پەيامبەر کوزرا؟

* ئە منداڵەکانی عەلی کورپی ئەبو تالب: حوسەین خۆی، جەعفەر،
 عەبباس، ئەبو بەکر، موحەممەد، عوسمان کوزرا.

(۱) (المعجم الكبير) للطبراني، (۵/ ۲۰۶ رقم ۵۱۰۷)، وانظر: (صحيح البخاري) (كتاب فضائل
 الصحابة، باب مناقب الحسن والحسين حديث (۳۷۴۸)
 (۲) (المعجم الكبير) للطبراني، (۳/ ۱۱۲ رقم: ۲۸۲۹) وسنده صحيح.

* له مندا له کانی حوسه یین: عه بدوللا، عه لی گه وره (زهینولعابدین نا).

* له مندا له کانی حه سه ن: عه بدوللا، قاسم، ته بویه کر.

* له مندا له کانی عه قیل: جه عفه ر، عه بدوللا، عه بدولپه حمان،
عه بدوللائی کورپی موسلیمی کورپی عه قیل، موسلیمی کورپی عه قیل خویشی
له کوفه کوژرا.

* له مندا له کانی عه بدوللائی کورپی جه عفه ر: عه ون، موحه ممد
هه زده کس بس له ئال و بهیتی په یامبه ر صلی اللہ علیہ وسلم له م جه نکه ناهاوتایه دا
کوژران.

نه وهی ده گوتری له باره ی کوشتنی حوسه ی نه وه صلی اللہ علیہ وسلم

له نوم سه له مه وه ده لی: جویره ئیل له لای په یامبه ری خوا بوو صلی اللہ علیہ وسلم
وحوسه ی نیش لای من بوو، حوسه یین ده ستی کرد به گریان منیش به رمدا و
رؤیشته ژوره وه بولای په یامبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، جویره ئیل فهرمووی: نه ی
موحه ممد خو شیت ده وی؟ ته ویش فهرمووی: به لی. فهرمووی: ده ی
نومه ته که ت ده ی کوژن، ته گه ریش ته ته وی له خو لی نه شوینه ت پیشان
ده دم که تیایدا ده کوژریت، پیشانیدا، بینی شوینه یکه پیی ده وتریت
که ره لا. فهرموده یه کی مه شه وریش به لام له هه موو ریگا کانیه وه له نوم
سه له مه وه زه عیفه .

هەر له ئوم سه له مه وه ده لى: گويم له جنۆكه بوو كاتيك حوسهين كوژرا
شيوه نيان ده كرد^(۱).

ته نانهت له ژيان نامه ي ئوم سه له مدا هاتوه ته لى: به هو ي قار و خه فهت
خواردنيه وه له بهر كوشتنى حوسهين كوچى دوايى كردوه.

ته نانهت له ژيان نامه ي ئوم سه له مدا هاتوه ته لى به هو ي خه م و خه فهتى
كوشتنى حوسهينه وه كوچى دوايى كردوه.

به لام ته وه ي كه ريوات ده كرى كه وا له ئاسمانه وه خوين بارپوه، يان
ته وه ي ديواره كان خويناوى بوون، يان به رد يك به رز نه ده كرايه وه ئيلا ژيره كه ي
هه ر خوين بوو، يان هه ر وشترى كيان سه ر به رايه هه مووى ده بووه خوين،
ته مانه هه ر هه مووى درۆ و ده له سه و قسه ي پوچن، رچه يه كى سه حى
نييه نه بو په يام به رى خوا صلى الله عليه وسلم نه بو يه كيك له وانى كه هاوچه ر خى
روداوه كه بوون، ته نانهت چه عيفيش نييه، ته نها درۆيه كه و بو وروژاندى
هه ست و سوژ ده كرى. ريوايه تانىكى سه نه د پچراون و نه گه يشتونه ته
روداوه كه.

هه روه ها له ئين عه بباسه وه ته لى: له خه ودا په يام به رى خوام
خويناى صلى الله عليه وسلم بيىنى، له نيوه رۆيه كدا قژى خو لاوى و شيواو بوو، شوشه يه كى هه لده گرت
خويناى تيدا بوو، وتم: ته ي پيغه مبه رى خوا ته وه چه ييه؟ فه رموى: خويناى
حو سهين و هاوه له كانيتى، له و كاته وه به دواييدا ته گه ريم تا ته مپو. عه مام

(۱) (فضائل الصحابة) (۲/ ۷۶۶ رقم ۱۳۷۳) وسنده حسن.

که هه‌والخوانی فەرموده‌کەبێ دەلیت: ئەمەمان لای خوێمان لەبەرکرد، دوا
بینیمان حوسەین لە هەمان ئەو رۆژەدا کوژرا^(۱) هەرۆه‌ها پەیا مەبەری
خوا ﷺ دەفەرموی: (هەرکەس بمینی لە خەودا، ئەوا بەراستی منی بینووه
(۲).

خەلکی کوفە تۆلە لە نەفسی خوێان دەکەنەوه

ئەو کەسە و فەرمانی کوشتنی حوسەینی کورێ عەلیدا عوبەیدوللای
کورێ زیاد بوو، بەلام زۆری نەبرد یە کسەر کوشتیان، موختاری کورێ ئەبی
عوبەید هەستا کوشتی و تۆلە حوسەینی لی سەندەوه، جا ئەم موختاره
لەو کەسانەبوو کە پشتی موسلیمی کورێ عەقیلی بەردا و پاشگەز بوویەوه.
هەر بۆیە ئەم کارە بوو خەلکی کوفە تۆلە سەندنەوه بوو لە نەفسی
خوێان، چونکە :

یە کەم: ئەوان پستی موسلیمی کورێ عەقیلیان بەردا، تا کوشتیان و
کەسیشان جوککەهێ لێوه نەهات.

دووهمیش: کاتیک حوسەین دەرچوو کە سیان بەرگریان لێنەکرد، تەنها
حورپری کورێ یەزیدی تەمیمی و هاوێلەکانی نەبیّت، بەلام خەلکی کوفە
ئەوان وازیان لێهێنا، هەر بۆیە دەبینیت سەینە دەکوتن و ئەوه دەکەن کە

(۱) (فضائل الصحابة) (۲/۷۸۸ رقم ۱۲۸۰)، و اسنادە صحیح.

(۲) (فضائل الصحابة) (۲/۷۸۸ رقم ۱۲۸۰)، و اسنادە صحیح.

دهيگهن، هممووی بۆ سرینهوهی ئەو هه‌لهیهی باو و باپیرانه ههروهك خۆیان
ئه‌لین^(۱).

سزای دونیا پیش دواړۆژ:

عوماره‌ی کورپی عومه‌یر ئە‌لی: سه‌ری عوبه‌یدوللای کورپی زیاد و دار و
ده‌سته‌که‌یان هی‌نا و له‌ مزگه‌وته‌که‌ی «ره‌حبه» دا ریز کران، ده‌لی: که
گه‌یه‌شته‌ لایان گویم لی‌بوو ده‌یانوت ئە‌وه‌ هات، ئە‌وه‌ هات، بینیم ماری‌که،
به‌نیو سه‌ره‌کاندا ده‌رۆ‌یشت تا چوه‌ نیو لوتی عوبه‌یدوللای کورپی زیاده‌وه،
که‌میك مایه‌وه و پاشان هاته‌ دهر و چوو تا دیاری نه‌ما، پاشان هم و تیان:
ئه‌وه‌ هاته‌وه، ئە‌وه‌ هاته‌وه، هه‌مان کاری دووباره‌ یان سی‌ باره‌ کرده‌وه^(۲).

ئه‌مه‌ش تۆ‌له‌یه‌کی خوایی بوو له‌م پیاوه‌ی کرده‌وه که ده‌ستیکی گه‌وره‌ی
هه‌بوو له‌ کوشتنی حوسه‌ینی کورپی عه‌لی دا ﷺ.

هه‌روه‌ها له‌ ئە‌بو ره‌جائی عوتاریدیه‌وه و توویه‌تی: جوین به‌ عه‌لی و ئە‌و
خانه‌واده‌یه‌ مه‌ده‌ن، ئی‌مه‌ هاومالیکی «به‌هوجین» میان^(۳) هه‌بوو وتی: ئە‌م
فاسقه -واته: حوسه‌ینی کورپی عه‌لی- نابینن خوا کوشتی، ئە‌بو ره‌جا ء

(۱) هه‌ر بۆیه‌ ئە‌و سوپای موختاره‌ی که تۆ‌له‌ی حوسه‌ینیان کرده‌وه ناوی خۆیانیان نابو)
التوایین (تۆ‌یه‌کاران)، وه‌کو دان پیدانانیک به‌و که‌مترخه‌مییه‌ی له‌ ئاست حوسه‌ین کردیان، ئە‌مه‌ش
سه‌ره‌تای دهرکه‌وتنی شیعه‌ بوو وه‌کو مه‌زه‌به‌ییکی سیاسی، به‌لام دهرکه‌وتنی شیعه‌ وه‌کو مه‌زه‌به‌ییکی
فیکری و فیکه‌ی دوا‌ی ئە‌وه‌ دهرکه‌وت، ده‌میك دوا‌ی روخانی ده‌له‌تی به‌نی ئومه‌یه‌ بوو.

(۲) (جامع الترمذی) کتاب المناقب، باب مناقب الحسن و الحسين، حدیث (۳۷۸۰)، واسناده صحیح.

(۳) هۆزیکه‌ له‌ هۆزه‌کانی عه‌ره‌ب.

دەلى: ئەو دەبوو خۇاى گەورە سىپايىيە كى توشى چاوى كىرئە دەبو دەستبە جى
كۆيرى كىرد^(۱)

كى حوسەينى كوشت ﷺ؟

پىش ئەو دەى بكوژانى حوسەين بناسىن، وەرە با چەند سالىك بگە پىنەو دە
دواو دە بۆ لای عەلى و حوسەين لە گەل شىعە كەياندا، شىعەش واتە سەرخەر
و لایەنگر و پىشتگىر: - ھەمو ئەمانەش لە كىتەبى ئەو قەومە خۇيانەو دە
دەيگىر مەو -

۱. عەلى ﷺ:

سكالا لە دەست شىعە كەى دەكات (لە خەلكى كوفە) و ئەلى: (لە
پاستيا ھەموو گەلىك لە ستەمى كار بە دەستانى ترساو، بە لام من وام
لپھاتوو لە ستەمى ژىر دەستە كام دەترسم، وتم دەرچن بۆ جىھاد
دەرنە چوون، وتم گوى بگرن گویتان نەگرت، بە نەپنى و بە ئاشكرا بانگم
كردن دەنگتان نەبوو، ئامۆژگاريم كردن وەرتان نەگرت، بۆ ئیو ئەمادەن
بەس وەك نەبوو، بەندەن وەك خاوەن بەندە؟ حىكمەتتان بۆ باس دەكەم لپى
پادەكەن، بە ئامۆژگارى چاك ئامۆژگاريتان دەكەم بلاو دەى لپدەكەن، قسەتان
بۆ دەكەم و ھانتان دەدەم لە بۆ جىھادى خەلكانى زۆردار كە چى ناگە مە
كۆتايى وتە كام سەبە ئيانە ھەرىكە بۆ لایەك بلاو دەى لپدەكەن و دەگە پىنەو دە
بۆ مەجلىسى خۆتان و خۆتان لە ئامۆژگارى كانتان كىل دەكەن، بەيانى

(۱) (المعجم الكبير) (۱۱۲/۳ رقم ۲۸۳۱) وسندە صحیح.

راستان ده که مهوه کهچی ئیواره ده گه پینهوه بۆلام وه کو قهوس لار
 بوونه تهوه، راستکهرهوه وه پرس بوو راستکراوهیش یاخی بوو، ئه ی تهوانه ی
 به لاشه ئاماده ن به عه قل لیڤه نین، هه وهس و ئاره زو جیاوازه کان، ئه ی
 تهوانه ی که والیه کانتان به ده ستانه وه گیر هاتوون، هاوړیکه تان مه به سستی
 خۆیه تی گوپړالی خوا ده کا و ئیوه ش سه ریپچی ده که ن، به لام هاوړیکه ی
 شامتان سه ریپچی خوا ده کا که چی خه لکه که هه ر گوپړایه ئین، قه سه م به خوا
 حه زم نه کرد مو عاویه ئیوه ی بۆم بگورپه بایه ته وه به گورپینه وه ی دینار به
 دره م، ده ی له ئیوه به ردایه و پیاوکی له وان ی پیم بدایه، ئه ی خه لکی کوفه
 ئه من گیرده ی سی و دووانی بوم به ده ستانه وه: که پری گویدار، لالی
 قسه که ر، کوپری چاودار، نه به ریژ و دلا سۆز له به یه ک گه یشتن، نه براده ری
 سیقه ن له ناره حه تی، ده ستان به خۆلا چی، ئه ی هاوشیوه کانی وشتر که
 چاودیره که ی دیار نییه، تا له لایه که وه کو یان ده که یته وه له لاکه ی تره وه
 بلاوه ی لی ده که ن (۱)

کاره که به مه وه نه وه ستا ته نانه ت تو مه تی درۆشیان داوه پالی - په نا به خوا -

شه ریف رهزا له ئه میری برواداران ه وه عه لی رضی الله عنه ریوایه ت ده کا که
 وتوویه تی: (أما بعد: ئه ی خه لکی عیراق ئیوه وه ک ژنی سک پر وان، سکی
 پر بوو بی و ماوه ی ته واو بوو بی پاشان به مردویتی منداله که ی دانابی،
 پاشان میرده که ی مردبی و ماوه ی بیوه ژنیشی دریژه ی کیشا بی، ئینجا
 خزمه دووره کانی میراتیان گرتبی، ده به خوا به ئیختیاری خۆم نه هاتم

(۱) نهج البلاغه (۱/۱۸۱-۱۸۹).

بۆلاتان بەلکو بەزۆر هاتم، جا پیم گەیشتووہ کہ ئەلین: عەلی درۆ ئەکات، خوا
بتان کوژیت! درۆ بە دەم کیوہ ئەکەم^(۱).

هەر وہا ئەلی: (خوا بتان کوژیت! بەراستی دلمتان پەر کرد لە کیم و
زوخاو و سنگمتان پەر کرد لە رق و کینە و هەنا سەمتان هەمووی کرد بە غەم و
خەفەت و پرا و بۆچونی منتان بە سەرپیچی و سەرکزی خۆتان لی تیک دام)^(۲).

۲. حەسەنی کوڕی عەلی رضی اللہ عنہ:

ئەلی: (بەخوا وا ئەزانم موعاویە لە مانە بو من باشترە، وا ئەزانن
لایەنگری منن؟ کہ چی ویستیان بمکوژن، شتومە کہ کامیان تالان کرد، پارە
وسامانە کہ میان برد، دە بەخوا ئەگەر موعاویە پەیمانیکم لیوہر بگری کہ
خوینمی پی بپاریزیت و ئەمینم بکات لە مال و خیزانە کەم ئەوا باشترە
لەوہی بمکوژن، ئەوکاتە و خاو خیزانە کە شەم لە دەست ئەچیت، خو ئەگەر
لەگەڵ موعاویەدا کوشتار بکەم ئەوا ئەو کاتە دەکەن بە مەلدا و بە تاشتی
دەمخەنە ژیر دەستی)^(۳).

هەر وہا بە شیعە کە ی خو ی ئەلی: (ئە ی خەلکی عیراق لەبەر سی شت
وازم لی هینان: کوشتنی باوکم و لیسانی من و تالانکردنی شتومە کہ کام)^(۴).

غەدیری خەلکی کوفە کہ بکوژی حوسەینن:

(۱) نهج البلاغة (۱/۱۱۸-۱۱۹).

(۲) نهج البلاغة (۱/۱۸۷ - ۱۸۹).

(۳) الندوة (۳/۲۰۸) و (في رحاب أهل البيت) ص (۲۷۰).

(۴) (لقد شيعني الحسين) ص (۲۸۳).

موحه ممدی کوری عهلی کوری ئەبو تالب که ناسراوه به ئیبنو محنه فییه،
 ئەمیش ئامۆژگاری حوسهینی برای ﷺ کرد و پێ و ت: برام ئەتۆ ده زانی
 ئەوان غه دریان له بابت و براكهت کرد، جا ئەترسم حالی تۆش وهك حالی
 ئەوان بێ و به دهردی ئەوان برۆی^(۱).

ههروهها شاعیری به ناوبانگ فهره زدهق - کاتیک حوسهین پرساری ئەو
 شیعیهیهی خۆی لیکرد، که ئەم له لایانهوه دیتتهوه - فهره زدهق وتی: (دلیان
 له گه لته و شیره کانیان له سههرته، به لام فهران له ئاسمانهوه داده بهزیت و
 خوداش ئەوهی بیهوی دهیکات، حوسهین وتی: (را ست ده کهی فهران هه
 بۆ خودایه و هه موو پرۆژی ئەو له کردنی کاریکدایه، خۆ ته گهر قهزای خوا
 به شیوهیهک هات که ئیمه هه زمان لی ئەکرد و پێی رازی بووین، ئەوا
 سوپاسی ده کهین له سههر نیعمه ته کانی، هه ره ئه ویش پشت و په نایه بۆ
 شوکرانه بژیی کردن، ته گهریش وا نه بوو خۆ ته گهر که سیک نیه تی را ست
 بێ و به نهینی له خوا ترس بێ دوور ناکه ویتتهوه)^(۲).

کاتیکیش حوسهین ﷺ قسهی له گه ل کردن ئامازهی بۆ پێ شینهیان
 کرد، که چیان به سههر باوک و براكهی هیناوه، له وتاریکیدا ئەلی: (خۆ
 ئە گهر ئەوه نه کهن و په یمانه که تان بشکیئن و به یعه تی من له گه ردنتان

(۱) اللهوف لابن طاووس ص (۳۹)، عاشوراء للإحسانی ص ۱۱۵، المجالس الفاخرة لعبد
 الحسين ص ۷۵، منتهی الآمال ۱/ ۴۵۴، علی خطی الحسين ص ۹۶..
 (۲) المجالس الفاخرة لعبد الحسين ص ۷۹، علی خطی الحسين ص ۱۰۰، لواعج الأشجان للأمين
 ص ۶۰، معالم المدرستين ۳/ ۶۲.

لادەن، ئەو شەتتەكى سەير نىيەتە ئەيىب، مەگەر بەسەر باوك و براكەم و موسلىمى كۆرۈ مامتان نەھىيە، بەراستى مەغرور ئەو كەسەيە بە ئەيىب فرىو بخوات) (۱).

۳. ئەلى كۆرۈ حوسەين ناسراو بە زەينولعابدین:

دائەبەزىتە سەر سەرخەرائىي (شىعە) كەبىي و سەرزەن شىتان ئەكا و ئەلى: (ئەي خەلكىنە سوئندتان ئەدەم بەخوا دەزانن كە نوسراوتان بۆ باوكم نوو سى و پا شان فىلتان لىكرد، گەت و پەيمان و بەيە شتان پىدا و پا شان لەگەلى بەشەر ھاتن و سەرشۆرپىتان كرد، دەك لە ناوچى ئەو كارەي وا كردوتانە، بۆرەي خراپىتان، بە چ رويە كەو تە ماشاي پەيامبەرى خوا دەكەن ﷺ كاتىك پىتان ئەلى: (عيترەتى منتان كوشت، ئابرو (حورمەت)ى منتان برد، دە برۆن ئەيىب لە ئومەتى من نىن)، ئەو بوو دەنگى گريانى ئافرەتان لە ھەموو لايە كەو بەرز بوويەو ھەندىكيان بە ھەندىكى تريان دەيوت: تياچوونە و بەخۇتان نازانن.

پا شان وتى: (رەجمەتى خوا لە كە سىك ئامۆزگارىيە كامم قبول دەكات و ھەسەيەتە كەم لە پىناوى خوا و پەيامبەر و ئەھلوبەيتە كەي دەپاريزىت، بىگومان لە پىغەمەرى خوادا چاكتىن نمونەي سەرمەشقى و چاولىكەرى ھەيە بۆ ئەيىمە).

(۱) معالم المدرستين ۷۱/۳ - ۷۲، معالي السبطين ۲۷۵/۱، بحر العلوم ۱۹۴، نفس المهموم ۱۷۲،

خير الأصحاب ۳۹، تظلم الزهراء ۱۷۰.

هەر هەمويان وتیان: ئیئمه هەموومان گوێرایەل و فەرماندارین و دەستمان بە تۆوه گرتوو و پشتت لی ناکهین و بەرنادهین، پرهمهتی خوات لیبێ فەرمانی خۆتمان پی بلی، ئیئمه شهڕین له بو شهڕت و ناشتین له بو ناشتیت و دهدهین له یهزید و ته بهرا له هەر کهسیک ده کهین ستهمی لیتکردبی، ئه ویش وتی: هه ی هو، ئه ستهمه ئه ی خیا نه تکار و فیلبازینه، به دهست نهفسی خۆتانه وه گیرتان خواردوه، ده تانه وی بینه ده م منه وه ههروهک به ده م هاتنه وه تان بو با و با پیرانم له وه و پیش؟ نه به پهروه ردگاری وشترانی سه ما کار برینه که ساریژ نه بو وه ته وه، دوینی باو کم له گه ل خانه واده که ی کوژرا، هه رگیز جه رگ برینه که ی په یام به ر و ئالوبه یته که یی و باو کم و کوره کانی باو کم له نه بیر ناباته وه، هی شتا شهیدا و هو گریان له زمانه چکو له مدایه، تالیی له قورگ و گهرومدایه، خه م و خه فه تی له سنگمدایه^(۱).

ههروه ها کاتیك به لای خه لکی کوفه دا تیپه ری، بی نی شیوه ن ده که ن وده گ- ب-رن، ئه م- -یش لییان توره بو و تی: (شیوه ن ده که ن و ده گرین له پی ناوی ئیئمه، ئه ی کی کوشتمانی؟)^(۲).

(۱) ذکر الطبرسی هذه الخطبة في الاحتجاج (۳۲/۲) وابن طائوس في الملهوف ص ۹۲ والأمین في لواعج الأشجان ص ۱۵۸ وعباس القمي في منتهی الآمال الجزء الأول ص ۵۷۲، وحسین کورانی في رحاب کربلاء ص ۱۸۳ وعبد الرزاق المقرم في مقتل الحسين ص ۳۱۷ ومرتضى عیاد في مقتل الحسين ص ۸۷ وأعادها عباس القمي في نفس المهموم ص ۳۶۰ و ذکرها رضی القزويني في تظلم الزهراء ص ۲۶۲.

(۲) الملهوف ص ۸۶ نفس المهموم ۳۵۷ مقتل الحسين لمرتضى عیاد ص ۸۳ ط ۴ عام ۱۹۹۶م تظلم الزهراء ص ۲۵۷.

۴. ئوم كەلسومى كچى عەلى عليه السلام:

وتى: (ئەى خەلكى كوفە عەببە بۆتان، چىتانه بۆ پىشتى حوسەبىنتان بەردا و دوایىش كوشىتان، پاشان مالاكەبىتان تالان كرد و بردتان و ئافرەتەكانىتان بە دىل گرت، توشى مەبىنەت و دەردەسەبىتان كرد، دەك تىاچىن و دوورچىن، چى نەھامەتتە كە داووبە لەسەرتان، چى تاوانىكە ھەلتان گرتووبە لەسەر شانتان، چى خوینانىكتان پىژان، چى ژنانىكتان دابە كوشتان، چى مندالانىكتان فەوتان، چى سامانىكتان برد بە تالان، پىاوانىكتان كوشىت باشترىنى دواى پەبامبەر بوون عليه السلام، سۆز و بەزەبى لە دلتان ھەلگىراوبە) (۱).

۵. زەبىنەبى كچى عەلى عليه السلام:

كاتىك خەلكە كە پىشوازىان لىكرد بە گرىان و پۆ پۆو، پىبى ووتن: (دەگرىن و پۆ پۆتانه؟! ئا بەخو زۆر بگرىن و كەم پىبىكەنن، بەپراستى عەببە و شورەبىبە و ئاپروتان چو، ئىتر ھەرگىز پاكى ناكەنەو [تازە ئاپروتان چۆرپا])، ئاخىر چۆن كوشىتنى وەچەى كۆتا پەبامبەر پاك دەكەنەو (۲).

لە رىوايەتتە تىكى تردا ھاتووبە: سەرى لە كەژاوبە كەى درھىنا و بە خەلكى كوفەى وت: وسەبىن ئەى ئەھلى كوفە، پىاوبەكانتان دەمانكوژن و ژنەكانتان بۆمان دەگرىن، خو خۆى دادووبەرى نىوان ئىمە و ئىوبەبە لە پۆژى دواىبىدا (۳).

(۱) الملهوف ص ۹۱ نفس المهموم ۳۶۳ مقتل الحسين للمقرم ص ۳۱۶، لواعج الاشجان ۱۵۷،

مقتل الحسين لمرضى عباد ص ۸۶ تظلم الزهراء لرضي بن نبي القزويني ص ۲۶۱.

(۲) مع الحسين في نهضته ص ۲۹۵ وما بعدها.

(۳) نفس المهموم ص ۳۶۵ و تظلم الزهراء ۲۶۴.

٦. جهواد موحه ديسي:

«هه موو ئەم هۆكارانه وای كرد ئيمامي عهلی ئەو دوو تالاوھيان بـه دەستەوھ بچەژێ و غەدر لە ئيمامي حوسەين بکەن و هەر وەھا موسليمي کورپي عەقيل بە مەزلۆمي لە نيو ئەواندا بکوژرێ و حوسەين لە کەربەلای نزیک کوفە بە تينويه تي هەر بە دەست سوپای کوفەوھ بکوژرێ»^(١).

هەر وەھا ئەلێ: «لە راستیدا ميژوو شاهیده کەوا خەلکی کوفە مە شهورن بە غەدر و پەيمان شکانن، ئيتەر هەر چۆنيک بێ ميژووی ئيسلام تيپروانيني چاک نييه لە ئاست پەيمان و پابەندی خەلکی کوفەوھ».

ئەمە ئەوان وا ئەلێن بەلام مني سونني مەزھەب ئەلێم: گەلێک لە زانايان وکەلە پياواني ئەم ئوممەتە لەوێوھ پيگەيشتن.

٧. حوسەين کوراني:

ئەلێ: «خەلکی کوفە بە ازھينان و بلاوھ کردن لە حوسەين وازيان نەھينان، بەلکو بەھۆي رەنگاوپرەنگي هەلويستە کانپانەوھ هەلويستی سييه ميشيان بۆ پەيدا بوو، ئەوھش بە پەلە کردنيان لە دەر چوون بۆ کەربەلا و شەپر کردن لە گەل ئيمامي حوسەين عليه السلام، لە کەربەلاش لەوي

(١) موسوعة عاشوراء ص ٥٩.

پیشبرکیمان ده کرد له پیشاندنی هه‌لۆیستی وا که له رهزای شهیتان و خه‌شمی
خوای میهره‌بان بوو»^(۱).

* هه‌روه‌ها ئه‌لی: (هه‌لۆیستیکی تریش ده‌بینین که نیشانه‌ی نیفاقی
خه‌لکی کوفه‌یه، عه‌بدو‌ل‌لای کورپی هه‌وزه‌ی ته‌میمی دیتته به‌رانبه‌ر ئیمام
حوسه‌ین ئه‌قیرینی: حوسه‌ینتان تیدایه؟- که چی خه‌لکی کوفه‌شه و تا دوینی
له شیععه‌که‌ی عه‌لی صلی الله علیه و آله بوو پی ئه‌چی له‌وانه‌ش بووبی که نوسراویان بو
نووسی بی‌یان له جه‌ماعه‌تی (شه‌بس) بی- ئینجا ئه‌لی: ئه‌ی حوسه‌ین مژده‌ی
ئاگرت لی‌بی)^(۲).

۸. مورته‌زا موته‌هه‌ری :

مورته‌زا موته‌هه‌ری ئه‌لی: (گومان له‌وه‌دا نییه که‌وا خه‌لکی کوفه
شیعه‌ی عه‌لی بوون، ئه‌وانه‌شی حوسه‌ینیان گوشت هه‌ر شیعه‌ی ئه‌و بوون)^(۳).
هه‌روه‌ها ئه‌لی: (ئیمه‌ پیشتر ئه‌وه‌مان سه‌لمانده‌مان که‌وا ئه‌م چیرۆکه‌ له‌م
پروانگه‌یه‌وه زۆر گرنگه‌، هه‌روه‌ها و تمان: گوشتنی حوسه‌ین له‌ لایه‌ن
موسلمانانه‌وه به‌لکو له‌ لایه‌ن خودی شیعه‌وه که هه‌شتا په‌نجا سالی‌ک به‌سه‌ر
وه‌فاتی په‌یامبه‌ره‌وه صلی الله علیه و آله تیپه‌ریوه‌، به‌راستی شتیکی سه‌یره و مه‌ته‌لیکی
سه‌مه‌رده‌یه و تا بلایی سه‌رنج راکیشه‌)^(۴).

(۱) فی رحاب کربلاء ص ۶۰-۶۱.

(۲) فی رحاب کربلاء ص ۶۱.

(۳) الملحمة الحسينية (۱/۱۲۹).

(۴) الملحمة الحسينية (۳/۹۴).

جا ئەو ھەي فەرمانى كۆرد بە كۆشتنى حوسەين و پىي دلشاد بوو:
عوبەيدوللاى كۆرى زياد بوو.

ئەو ھەي دەستى لە كۆشتنى ھەبوو: شەمرى كۆرى زىلجەوشەن و سىنانى
كۆرى ئەنە سى نەخەي بوون. ئەم سىانەش ھەموويان لايەنگرى عەلين و لە
صىفەينيشدا لە نىو سوپاكەي وى بوون.

۹. كازمى ئىحسانى نەجەفى :

ئەللى: (ئەو سوپايەي كە دەرچوو بو شەرى ئىمام حوسەين -عليه
السلام- سى سەد ھەزار (!!) بوون، ھەر ھەموويان خەلكى كوفە بوون، نە
شامىيەك، نە حىجازىيەك، نە ھىندىيەك، نە پاكىستانىيەك، نە سودانىيەك، نە
مىسىرىيەك، نە ئىفرىقىيەكيان تىدا نەبوو، ھەر ھەموويان كوفەيى بوون، لە
ھۆز و عەشپەتە جىاوازەكانەو كۆبوونەو)^(۱).

۱۰. حوسەينى كۆرى ئەحمەدى بەراقى نەجەفى:

ئەللى: ۋە لەو رەخنە و گازندانەي كە لە خەلكى كوفە دەگىرىن ئەو ھەي:
(ئەوان ھەسەنى كۆرى عەليان -عليهما السلام- بەو دەرەدە برد و ھەستان بە
كۆشتنى حوسەينى كۆرى عەلى -عليه السلام- كە چى خۆيان بانگھەي شتبان
كۆردبوو)^(۲).

(۱) عاشوراء ص ۸۹.

(۲) تاريخ الكوفة ص ۱۱۳. (۴۰) أعيان الشيعة ۲۶/۱.

۱۱. موحسین ئەمین: (پاشان بیست ههزار له خه‌لکی عیراق به‌یعه‌تیان دابه حوسه‌یین و غه‌دریان لیکرد و به‌یعه‌تی ئه‌ویشیان له‌گه‌ردندا بوو، به‌لام خروجیان لیکرد و کوشتیان)^(۱).

کی ده‌ستی راسته‌وخوی له کوشتنی حوسه‌یندا ﷺ هه‌بوو؟

ئه‌وه‌ی مه‌شه‌هوره له کتێبه ژياننامه‌یی ومیژوویه‌کاندا ئه‌و که‌سه‌ی راسته‌وخۆ ده‌ستی له کوشتنی حوسه‌یندا هه‌بوو: سینانی کورپی ئه‌نه‌سی نه‌خعی و شه‌مری کورپی زیلجه‌وشه‌ن بوون، سه‌رگه‌وره‌که‌شیان عوبه‌یدوللای کورپی زیاد بوو، جا هه‌م عوبه‌یدوللای و هه‌م شه‌مریش له شیعه‌که‌ی عه‌لین: ۱. عوبه‌یدوللای کورپی زیاد: طوسی له کتیبی (الرجال) — که‌یدا باسی‌کرده‌ و له هاوه‌لانی عه‌لی هه‌ژماری کردووه^(۲).

۲. شه‌مری کورپی زیلجه‌وشه‌ن: نه‌مازی شه‌هرودی له باره‌ی شه‌مه‌روه ئه‌لی: له صیفیندا له‌پیزی سوپاکه‌ی ئه‌میرولمؤمنین علیه السلام بووه^(۳).

کوشتنی حوسه‌یین له موسیبه‌ته‌ گه‌وره‌کانه‌

بێگومان کوشتنی حوسه‌یین ﷺ له‌و موسیبه‌ته‌ گه‌وره‌یه‌یه‌ که به‌سه‌ر موسلماناندا هات، چونکه‌ سه‌ر زه‌وی که‌چه‌زای په‌یامبه‌ریکی تری تیدا نه‌بوو

(۲) رجال الطوسي ص ۵۴ ترجمه (۱۲۰) ط ۱۱ المطبعة الحيدرية - النجف ۱۹۶۱م، تحقیق: محمد صادق بحر العلوم.

(۳) (مستدرکات علم رجال الحديث) للعلامة علي النمازي الشهرودي، مؤسسة النشر الاسلامي - ۱۴۲۵هـ (۲۲۰/۴) ترجمه (۶۸۹۹).

جگه لهو نه بی و به مه زلومیش کوژرا - خوا له خوئی و ئال و بهیته که ی
 رازی بی -، ههر بویه کو شتنه که ی به نی سبهت مو سلمانانی سهر زهویه وه
 موسیبه تیکی زور گه وه بوو و بو خویشی شه هیدی و ریزلیگرتن و پله
 بهرزکردنه وه و نزیك بوونه وه بوو له خوا، که هه لی بژارد بو تاخیرهت و نازو
 نیعمه تی ئه و به هه شته له جیاتی ئه م دونیا سهخت و نارحه ته .

شیخ الاسلام ئین ته میه - به ره همت بی - له باره ی بکوژانی
 حوسهینه وه ئه لی: ((ئه وه شی حوسهینی کوشت، یا هاوکاری کرد، یا رازی
 بوو به کوشتنی، له عنه تی خوا و مه لائیکهت و هه موو خه لکی لی بی)).

به لام ئه شلین: خوژگه دهرنه چوبایه، بو ئه و مه به ستهش زوریک هاوه له
 بهرینه کان ریگریان لی کرد، ئه م دهرچوونه ی وای لهو زوردار و زالمانه کرد
 دهستیان بچیته خوینی کچه زا که ی په یامبه ری خوا ﷺ و پاشانیش به
 مه زلومی شه هیدی بکه ن، به راستی ئه و نه شت له کوشتنه که ی که وته وه
 که ئه گه ره له شاره که ی خو ی دهرنه چوایه ئه وانه روی نه ده دا .

به لام کاری خوایه جل جلاله، ههر چییه ک خوا ته قدیری بکا ئه بی و با
 خه لکیش نه یه وی.

دوای ئه وساش کوشتنی حوسهین له کوشتنی په یامبه ران مه زن تر
 نییه، ئه وه تا په یامبه ر یه حیا سه لات و سه لامی خوای له سهر، سه ریان بری
 و هینایان کردیان به ماره یی تافره تیکی داوین پیس، ههروه ها زه که ریا ههر
 به کوشتن چوو و عومه ر و عوسمان و عه لیش ههر هه موویان به کوشتن

رۆیشتن، ئەمانە ھەموویان لە حوسەین باشتن خوا لەوان و لە ئەمیش پازى
 بى، ھەر بۆیە جیاوازی کردن لە نیتوان شەھیدەکانى صەحابە و ئال و بەیت
 بەلگەى بونى ھەوا و ئارەزو و مەرامى خراپە، و جانیز نییە مرۆڤ کاتیک یادی
 کوشتنى حوسەین بکات دەست بکات بە لە خۆدان و دەم و چا و پنین و ئەوانە،
 ھەموو ئە مانە لە شەرعدا نەھى لیکراوە، ئەو تە پە یام بەرى
 خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ دەفەر مویت: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَطَمَ الْخُدُودَ وَ شَقَّ الْجُيُوبَ»^(۱)، واتە:
 (لە نێمە نییە ئەوھى لە گۆنایی دەدا و سنگى دەدرى).

ھەر و ھا دەفەر موی: «أَنَا بَرِيءٌ مِنَ الصَّالِقَةِ وَالْحَالِقَةِ وَالشَّاقَّةِ»^(۲)،
 واتە: (من بەریم لەو ئافرەتەى شیوون دەکا و لەوھى قژی دادەرنى و لەوھى
 لە سنگى دەدا و دایدەرنى).

الصالقة: ئەو ئافرەتەى بە دەنگى بەرز دەگرى و شیوون دەکا.

الحالقة: ئەو ئافرەتەى قژی دادەرنى.

الشاقّة: ئەو ئافرەتەى لە سنگى دەدا و دایدەرنى.

(۱) (صحیح البخاری) کتاب الجنائز، باب لیس منا من شق الجيوب حدیث (۱۲۹۴). و
 (صحیح مسلم) کتاب الایمان، باب تحریم ضرب الخدود (۱۰۳).
 (۲) (صحیح البخاری) کتاب الجنائز، باب ما ینهى من الخلق عند المصيبة (۱۲۹۶). و (صحیح
 مسلم) کتاب الایمان، باب تحریم ضرب الخدود و شق الجيوب و الدعاء بدعوى الجاهلية، حدیث رقم
 (۱۶۷/۱۴۰).

ههروه‌ها په‌يامبه‌رى خوا ﷺ ده‌فرمويټ: «إِنَّ النَّاحِيَةَ إِذَا لَمْ تُتَّبَفَانِهَا تُلْبَسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ دِرْعًا مِنْ جَرَبٍ وَسَرِبَالًا مِنْ قَطْرَانٍ»^(۱). واته: (ته‌گه‌ر شيوه‌نکه‌ر ته‌وبه‌ نه‌کات، ته‌وا له‌ رُوژى قيامه‌تدا فه‌ميسټيکى گه‌ړى و خوربان و پوښاکيکى فه‌ترانى ده‌کريته به‌رى).

بوټه پيوستته له‌سه‌ر موسلمان ته‌گه‌ر موسيبه‌تيکى تاوها رويدا، ته‌وه بلټت که خواى پايه‌به‌رز فه‌رمويه‌تى: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ {البقرة: ۱۵۶}. واته: (ته‌وانه‌ى که هه‌رکات تووشى به‌لا و موسيبه‌تيک دهبن، ده‌لين: ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ ټيمه هه‌ر هى خواين و سه‌ره‌نجاميشمان هه‌ر بو لاي ويه).

هه‌لوټيټى خه‌لك له‌ کوشتنى حوسه‌ين:

خه‌لك له‌ کوشتنى حوسه‌ين ده‌بنه‌وه سى کومه‌له‌وه:

کومه‌له‌ى يه‌که‌م: وا ده‌بينن کوشتنى حوسه‌ين هه‌ق بووه، چونکه خروچى له‌ پيشه‌واى موسلمانان کردووه و ويستويه‌تى کوکى و ته‌بايى موسلمانان تيک بدا. هه‌روه‌ها ته‌لين په‌يامبه‌رى خوا ﷺ فه‌رمويه‌تى: «هه‌رکه‌س هات و ټيوه‌ش پيشه‌وايه‌کى خوټان هه‌بوو کاروبارى به‌رپوه ده‌بردن، جا ويستى کومه‌له‌که‌تان تيک بشکيني، هه‌رکه‌سيک بووه بيکوژن،

(۱) (صحيح البخاري) كتاب الجنائز، باب ما ينهى من الخلق عند المصيبة (۱۲۹۶). و (صحيح مسلم) كتاب الايمان، باب تحريم ضرب الحدود و شق الجيوب و الدعاء بدعوى الجاهلية، حديث رقم (۱۶۷/۱۴۰).

کائنا من کان»^(۱). جا حوسه یینیش ویستوویه تی کۆمه لی موسلمانان تی کدا و په یامبه ریش ﷺ ده فهرمویت: «اقتلوه کائنا من کان» بۆیه کوشتنه که ی راسته، ئەمەش ووتە ی (ناصبیه کانه)^(۲)، که رقیان له حوسه یینی کوری عەلی کوری ئەبو تالبه -رەزای خوا له خۆیی و له بابی بی-.

کۆمه له ی دووهم: ئەلین: حوسه یین ئەو تیمامه یه که گوێرایه لی واجب بووه و پێویست بوو کاره که ته سلیم به م بکرایه. ئەمەش قسه ی شیعه کانه.

کۆمه له ی سییه م: که ووتە ی ئەهلی سوننه ت و جه ماعه ته، ئەلین: به مه زلومی کوژراوه، به لام کاربه ده ست نه بووه واته تیمام نه بووه، وه کو خارجه کیش نه کوژراوه، به لکو به مه زلومی کوشتیان و شه هیدیان کرد ههروه کو په یامبه ریش ﷺ ده فهرمویت: (حه سه ن و حوسه یین گه وره ی گه نجانی به هه شتن)^(۳). ههروه ک ویستیشی بگه رپته وه، یان بروات بۆلای یه زید له شام، به لام ته وه بو رپگریان لی کرد و وازیان لی نه هیئا هه تا نه بیته دیلی ژیر دهستی کوره که ی زیاد.

(۱) (صحيح مسلم) كتاب الامارة، باب حکم من فرق أمر المسلمین وهو مجتمع، حدیث رقم

(۱۸۵۲).

(۲) الناصبه: ئەوانه ن که رقیان له عەلی و خانەوادە که یه تی.

(۳) (أخرجه الترمذي) كتاب المناقب، باب مناقب الحسن والحسين حدیث (۳۷۶۸).

ئەووی رویدا بە ھۆی دەرچونی حوسەینەو، پێمان نائی دەرچون

خراپە ی لێدەکەوئیتەو؟

حوسەین پابەند بو بە کۆمەڵی موسلمانانەو و لە دەرچونەکە ی فەرمووی:
رێگەم بدەن دەرۆم بۆلای یەزید، بەلام عوبەیدوللا رازی نەبو.
ئین تەیمیە لە «منهاج السنه» دەفەرمووی: «إنه رضي الله عنه لم يفرق
الجماعة ولم يقتل إلا وهو طالب للرجوع إلى بلده أو إلى الثغر أو إلى يزيد داخلا في
الجماعة معرضا عن تفریق الأمة».

هەندیک بە ئالوبەیت پارە دەرەکەن

هەندیک بە ئالوبەیت پارە دەرەکەن ئەمەش بە شاهییدی خودی ئالوبەیت
رەزای خویان لیبیت، تەنانەت کە وتویانە وەرە بۆ عیراق ریوایەت هەیه ئەلی
بۆ ئەو بو ه پارەیان پێدەربکەن.
لە البدایه والنهایه هاتو ئەلی: موحەممەدی کورپی حەنەفیە کە یەکیکە
لە سەرانی ئالوبەیت کاتیک ئامۆژگاری حوسەینی کرد نەرۆات، پیتی وت:
«إنما يريدون أن يأكلوا بنا ويشيطوا دماءنا»، واتە: «ئەمانە ئەیانەوئیت پارەمان
پێو دەرکەن».

دوو بیدعە ی تازە دوای کوشنتی حوسەین:

شیخ الإسلام ئین تەیمیە دەلی: (دوای کوشنتی حوسەین خەلک دوو
بیدعەیان داھینا:

یه که میان: بیدعهی غه مباری و شیوه نکردن له رۆژی عاشورادا، به له گۆنا دان و هاوارکردن و گریان و تینویه تی و خویندنه وهی شیوه نامه و لاواندنه وه، که ته مانه سهرده کیشی بۆ جنیو و نه فیه تکردن له پیشینیان و تاوانبارکردنی خه لکانیکی بی تاوان ته نانه ت جنیو به (پیشکه وتوه یه که مه کان) (السابقون الأولون) ده دریت، ههروه ها سه رگوزه شته ی کوشته که ی ده خوینریته وه که زۆریه ی درۆ و ده له سه یه، جا ئه و که سه ی که ته م کاره ی داهیناوه مه به سته ی کردنه وه ی ده رگای ئاشوب و به ش به ش کردنی ئومه ت بووه، وه گه رنا مانای چیه ته م یاده هه موو سالیك دووباره بکریته وه و خوین بریژی و رابردو گه و ره بکریته وه خو پیوه ی په یوه ست بکری و باوش بکریته گۆره کان).

دوه مه میان: بیدعهی خویشی و شادی و دابه شکردنی شیرینی و به خشین به مندال و خیزان له رۆژی کوشتنی حوسه یندا.

له کوفه دا خه لکانیک هه بوون لایه نگری ئال و به یه ت بوون له سه روی هه موویانه وه موختاری کوری ته بو عوبه یدی موته نه بیته درۆزن له گه ل خه لکانیکی تر دا که رقیان له ئال و به یه ت بوو له سه روی هه موویانه وه حه جاجی کوری یوسفی سه قه فی، جا بیدعه به بیدعه چاره سه ر ناکری به لکو به به ریا کردنی سونه تی په یامبه ر ده بیته صلى الله عليه وسلم هه روه ک خوی بالا ده فه رموی: ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ {البقرة ۱۵۶}.

هه ئویستی یهزید له بهرامبه رکوشتنی حوسهین ﷺ

یهزید دهستی له کوشتنی حوسهیندا نهبووه، ئەمەش دیفاعکردن نییه له یهزید به لکو دیفاعکردنه له ههق، لهوه و پیشیش روغان کردهوه که کی حوسهینی کوشتوووه.

به لّام له گهڵ ئەوهشدا ئەهلی سوننهت و جهماعهت به هیچ شیوهیهك خۆشیان به یهزیددا نایهت، ههروهکو له سهلهفهوه هاتوووه و فهرمویانه: بۆ که سییک ههیه که برۆی به خواو به رۆژی دواپی ههبیّت و یهزیدی خۆش بویت؟! جا ئەهلی سوننه خۆشیان به یهزیددا، به لّام ئەوهی ههق بیّت پرونی دهکه نهوه، چونکه ههق لهههه که سیکی ترعهزیزتره، جا ئەهلی سوننه نه زیاد ئەلین و نه کهم، نه خۆشمان ئەوی و نه لهعنهتی لی دهکهین، به لّام ئەوه راسستیه که و ئەبیّت روون بکریتهوه، ههق ههقه و ئەبیّت بگوتریت، چونکه خهڵکانی نهیار و ناحهز له باسکردنی ئەمههه مهران و ئامانجی تریان ههیه.

ههروهها یهزید که عوبهیدوللای کوری زیادی نارد بۆ ئەوهبوو نههیلیت بیته کوفهوه، فهرمانی کوشتنی پینهکرد، به لکو خودی حوسهین ﷺ گومانی خیری به یهزید ههبوو کاتییک وتی: (یان ئەوهتا رپهگهه م بدن برۆم بۆلای یهزید و بهیعهتی بدهمی).

< به كۆدەنگى مېژوونوسان يەزىد حوسەينى نەكوشتوھ >

شيخ الاسلام ئىبن تەيمىيە ئەلئى: (بە ئىتفاقى ئەوانەى مېژوو دەگوازنەوھ يەزىد فەرمانى بە كوشتنى حوسەين نەكردووه، بەلام بۆ ئىبن زىيادى نووسى كە نەھىلئىت حوسەين بىتتە والى عىپراق و كاتىكيش ھەوالى كوشتنى حوسەين گەيشتە يەزىد نارەحتەى خۆى دەرخت و گريانىش لە مالى كەيەوھ بىسترا وە يەككىيانى بە دىل نەگرت و بەلكو رېزى لە ئەھل و بەيتەكەى گرت و رېگەشى دان تا گەرانەوھ شوئىنى خۆيان.

ئەمما ئەو رېوايەتانەى باس لەوھ دەكەن كە بى رېزى بەرانبەر ئافرەتانى خانەوادەى پەيامبەر ﷺ كرددووه و وەكو دىلى جەنگ براون بۆ شام و لەوئىش بەھەمان شىوھ بېرېزىيان لە ئاست كراوھ، ئەمانە ھەر ھەموو ووتەى پوچن، بەلكو بەنى ئومەييە بەنى ھاشىيان زۆر بە رېزدار تەماشاشا كرددوھ، تەنانەت كاتىك حەجاجى كورپى يوسفى سەقەفى رۆيشت فاتىمەى كچى عەبدوللاى كورپى جەعفەرى خواست، عەبدولمەلىكى كورپى مەپران ئەم كارەى قبول نەكرد و فەرمانى كرد بە حەجاج وازى لى بىنى و تەلاقىدا، جا ئەوان بەنى ھاشىيان بە گەرە و گران تەماشاشا كرددووه، تەنانەت ھەرگىز رۆزىك لە رۆژان ھىچ ئافرەتتىكى ھاشى نەكراوھتە كەنيزەك).

جا بۆيە ئافرەتى ھاشى لەو ماوئەيدا ھەمىشە زۆر بەرېز و گرانەوھ تەماشاشا كراوھ.

یان ده گوتری سهری حوسهین براوه بۆ یهزید، ئەمیش به هه‌مان شیوه
 ئیسپات نه‌بووه، به‌لکو سهری حوسهین هه‌ر له لای عوبه‌یدوللا بوو له
 کوفه، پاشان حوسهین نیژرا و کهس شوینه‌که‌ی نازانیت، به‌لام شه‌وی
 مه‌شه‌وره هه‌ر له که‌ربه‌لا له شوین کوشتنه‌که‌ی سپاردویانه.

هه‌لویستی ناوه‌ند له ئاست یه‌زید:

شیخ الاسلام ئیبن ته‌میمه ده‌لی: خه‌لك له ئاست یه‌زید دوو په‌ر و ناوه‌ندیکن:
 ده‌سته‌ی یه‌که‌م: ده‌مارگریان بۆی هه‌یه و خۆشیان ده‌وی و ته‌نانه‌ت
 ئیددیعیای په‌یامبه‌رایه‌تی و مه‌عصومه‌تیشی بۆ ده‌که‌ن.

ده‌سته‌ی دووهم: ده‌مارگریان له سهری هه‌یه و رقیان لیبه‌تی و ته‌نانه‌ت
 کافری ده‌که‌ن و وا ده‌بینن که مونا‌فیع بووه و له روکه‌ش خۆی به موس‌لمان
 پێشانداوه و به‌لام به‌دل مونا‌فیع بووه و رقی له په‌یامبه‌ر بووه ﷺ.

ئینجا ته‌لی [واته ئیبن ته‌میمه]: (هه‌ردوو بۆچونه‌که هه‌له‌یه، ئەو پیاوه
 پاشایه‌ک بووه له پاشاکانی موس‌لمانان و خه‌لیفه‌یه‌ک بووه له خه‌لیفه
 پاشاکان نه‌مه‌وه نه‌ئه‌وه).

سه‌باره‌ت به کوشتنی حوسه‌ین ئەوا بی‌گومان به مه‌زلومی کوژرا و
 شه‌هیدکرا هه‌روه‌ک هاو شیوه‌کانی تری چۆن به مه‌زلومی کوژران و شه‌هید
 کران، کوشتنی حوسه‌ینیش سه‌رپێچی کردنی خوا و په‌یامبه‌ره بۆ ئەو
 که‌سه‌ی کوشتوویه‌تی یان هاوکاری کردووه یان پێی رازی بووه، ئەمه‌ش

کاره‌ساتیک بوو تووشی موسلمانان هات به هوی خیزانی وی و هی
تریشه‌وه، بو خویشی شه‌هادت و پله به‌رزی و پایه بلندیه).

نایا دروسته نه‌فره‌ت له یه‌زید بگریت؟

له‌وانه‌یه له گرن‌گترین نه‌و روداوانه‌ی که له سه‌رده‌می یزید دا رویدا
بی‌ت پروداوی (حه‌رره) و کوشتاری عه‌بدوللای کوری زوبه‌یر و کوشتنی
حوسه‌ینی کوری عه‌لی بوو بی‌ت.

به‌م هوی‌وه هه‌ندی‌ک نه‌فره‌ت‌کردن له یه‌زیدی کوری موعاریه به جائیز
ده‌زانن، هه‌ندی‌کی تریش به پی‌چه‌وانه‌وه، جا نه‌وه‌ی نه‌فره‌ت‌کردن له یه‌زید به
جائیز ده‌زانیت پیوستی به سه‌ماندنی سی‌شت هه‌یه :

یه‌که‌م: بیسه‌لمینیت که‌وا فاسق بووه.

دووهم: بیسه‌لمینیت که نه‌و له‌و فاسقیه‌ی ته‌وبه‌ی نه‌کردوه، چونکه
نه‌گه‌ر بی‌باوه‌ر ته‌وبه بکات خوی لی‌ی وهرده‌گریت، چ جای فاسق؟
سی‌یه‌م: بیسه‌لمینیت نه‌فره‌ت‌کردن له که‌سی‌کی دیاریکراو جائیزه.

نه‌فره‌ت‌کردن له مردوویه‌کی دیاریکراو جائیز نییه، که نه‌خوا و نه
په‌یامبه‌ری خوا ﷺ نه‌فره‌ت‌یان لی‌ نه‌کرد بی‌ت، له په‌یامبه‌ری خواوه ﷺ
چه‌سپاوه فه‌رمویه‌تی: «لَا تَسُبُّوا الْأَمْوَاتَ فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَىٰ مَا

قَدَّمُوا»^(۱). واته: (جوین به مردووان مه‌دهن، چونکه ئەوان ئەوهی که پیشیان خستبوو پێی گه‌شتن).

جا دینی خوایش، له‌سه‌ر جوین بازی به‌ریا نه‌بووه، به‌لكو له‌سه‌ر په‌وشت جوانی به‌ریا بووه، هه‌ر بۆیه جویندان له‌ دینی خوای گه‌وره‌دا به‌هیچ شایۆه‌یه‌ك جیی نایته‌وه، به‌لكو په‌یامبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ده‌فه‌رمویت: (سَبَابُ الْمُسْلِمِ فُسُوقٌ وَقِتَالُهُ كُفْرٌ) واته: جویندان به‌ موسلمان فاسقیته‌یه و ده‌رچوونه له‌ فه‌رمانی خوا و كوشتار له‌گه‌ل كردنیشی كوفه)^(۲).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: (لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَانِ ، وَلَا اللَّعَانِ ، وَلَا الْفَاحِشِ ، وَلَا الْبَذِيءِ) واته: موسلمان تانه وه‌شینه‌ر و نه‌فردت وه‌شینه‌ر و جوینده‌ر و زمان پیس و به‌د ئەده‌ب نییه‌.

وه‌كو ده‌رده‌كه‌ویت جویندان به‌ موسلمان فاسقیته‌یه، جا كه‌سه‌یش نه‌یگوتوه‌ یه‌زید له‌ دین ده‌رچووه، به‌لكو گه‌وره‌ترینی ئەوهی له‌سه‌ری ده‌گوتری: فاسق بووه.

ئهمه‌ش هه‌روه‌كو روغمان كرده‌وه به‌نده له‌سه‌ر سه‌لماندنێ ئەو فاسیقیته‌یه‌ی كه‌ له‌ یه‌زید دا هه‌بووه، زانینی ئەوه‌ش لای خوای به‌رز و پیروژه‌.

(۱) (صحيح البخاري) كتاب الجنائز، باب ما ينهى عن سب الأموات، حديث (۱۳۹۳).

(۲) (صحيح البخاري) كتاب الايمان، باب خوف المؤمن أن يجبط عمله، حديث (۴۸).. (و صحيح

مسلم) كتاب الايمان، باب بيان قول النبي صلی اللہ علیہ وسلم سباب المسلم فسوق وقتاله كفر حديث (۶۴).

ئەو ھەتتا پەيامبەرى خوا ﷺ دەفەرموی: (یەكەم سوپایەك كە غەزای شاری قەیسەر دەكەن خودا لییان خوۆش بووه) (۱).

جا ئەم سوپایە بە سەرکردایەتی یەزیدی كۆری موعاویە بووه، لە سالی ۴۹ ك، دەلێن ھەندیک لە ھاوھەڵ بەرێزە كانی لە گەلدا بووه وەكو: ئیبن عومەر و، ئیبن زوبەیر و، ئیبن عەبباس و، ئەبوو ئەیوب.

ئیبن كە سیر دەلی: (بەراستی یەزید ھەڵەبەكی زۆر خراپی كرد كاتیک لە روداوی (حەررە) دا فرمانی كرد بە ئەمیری سوپاكەى موسلیمی كۆری عوقبە، سی پۆژ مەدینە ھەلال كا، كە بەھۆیەو ژیمازیەكی زۆر سەھابە و مندالی سەھابە كوژرا).

جا پوختەى ووتە: ئەو ھەبە دەیدەینە دە ست خواو، ھەر وەكو زەھەبی لە بارەبەو دەلیت: (لا نسبه ولا نحبه) ، نە جوینی پیدەدەین نە خوۆشان دەوی.

شیخ الإسلامیش دەفەرموی: ((لە سەلەفیشەو ھەر ئەو ھاتو و تووانە نە خوۆشیمان دەویت نە جوینیشی پیدەدەین)).

ھەندیکیشیان وتوانە: ((بۆ مەگەر كە سیک برۆی بە خوا و پۆژی دواپی ھەبیت خوۆشی بە یەزیددا دیت)).

وصلی اللہ وسلم وبارك علی نبینا محمدٍ وعلی آلہ وصحبہ.

* * *

(۱) (صحيح البخاري) كتاب الجهاد، باب ما قيل في قتال الروم حديث (۲۹۲۴).

پیرست

- ۵ ریخوشکار
- ۶ پییشهکی
- ۱۲ هاوه لآن همویان برای یهک بوون
- ۱۳ ئەبیّت میژو به وردی بخوینینه وه
- ۱۴ بهیعت دهری به یهزیدی کوپی موعاویه :
- هه لوئیستی ئەهلی سوننهت و جهماعهت له بهرامبهر بهیعتدان به
- ۱۵ یهزیدی کوپی موعاویه :
- ۱۶ ئایا یهزید شیاو بووه بوّ خیلافهت؟
- ۱۷ بهیعت دهریّت به یهزید و حوسهینیش رهدی دهکاته وه
- ۱۸ خه لکی عیراق نامه بوّ حوسهین دهنیرن :
- ۱۸ حوسهین موسلیمی کوپی عهقیل دهنیریت :
- ۱۹ عوبهیدوللای کوپی زیاد دهکریّت به ئەمیری کوفه :
- ۲۰ دهرچوونی حوسهین رضی الله عنه بوّ کوفه :
- ۲۱ خه لکی کوفه پشتی موسلیمی کوپی عهقیل بهر دهن
- ۲۳ بهرهه لستی هاوه لآن له دهرچوونه کهی حوسهین :
- ۲۵ حوسهین دهگاته قادسیه :
- ۲۶ حوسهین دهگاته که ره به لا :
- ۲۸ حوسهین ناموزگاری سوپای کوفه دهکا و خویان بیر دینیتته وه :
- ۳۰ شهر له نیوان ههردولا رو دهادت
- ۳۱ کی له خانه واده کهی په یامبهر کوژرا؟
- ۳۲ ئەوهی دهگوتری له بارهی کوشتنی حوسهینه وه رضی الله عنه
- ۳۴ خه لکی کوفه توّله له نهفسی خویان دهکه نه وه

- ۳۵ سزای دونیا پییش دواپوژ:
- ۳۶ کی حوسهینی کوشت ^{بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ}؟
- ۳۸ غه دری خه لکی کوفه که بکوژی حوسهینن:
- ۴۶ کی دهستی راسته و خوئی له کوشتنی حوسهیندا ^{بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ} هه بوو؟
- ۴۶ کوشتنی حوسهین له موسیبه ته گه وره کانه
- ۴۹ هه لویستی خه لک له کوشتنی حوسهین:
- ئه وهی پرویدا به هوی درچونی حوسهینه وه، پیمان نالی درچون
- ۵۱ خراپه ی لیده که ویته وه؟
- ۵۱ هه ندیک به ئالوبهیت پاره درده کهن
- ۵۱ دوو بیدعه ی تازه دوا ی کوشتنی حوسهین:
- ۵۳ هه لویستی یه زید له به رامبه ر
- ۵۳ کوشتنی حوسهین ^{بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ}
- ۵۴ «به کۆدهنگی میژوونوسان یه زید حوسهینی نه کوشتوه»
- ۵۵ هه لویستی ناوهند له ئاست یه زید:
- ۵۶ ئایا دروسته نه فرهت له یه زید بکریت؟
- ۵۹ پیپرست